

vt illud materiale pñm. sed tale dicimus alterari qñ ma
nere suba fit trāsmutatio in alijs. C Deinde cū dicit.

¶ Hic at qñ multa faciūt differre ge
nerationē ab alteratione: pueniētibus. n.
7 dissolutis gñatio ptingit 7 corruptio.

¶ Probat: 1^m 7 tria facit. qñ pmo facit quod dictum est.
scdō qd dixerat manifestat p dcm Empedoclis. 3° epi
logat circa determinata. scdā ibi. (3° dicit b. mō.) tertia
ibi. (Qñ igitur pñus.) Dicit ergo qñ his q faciūt mul
ta genera mālum pñcipioz puenit dicere generationē
differre ab alteratione. Isti. n. 3° apparentia saluare po
terāt gñationē 7 corruptionē: qñ pueniētibus illis pñci
cipijs ptingebat gñatio. dissolutis vō cōtingebat corru
ptio. Supplendū est aut qñ alijs variatōibus factis cō
tingebat alteratio sic diceret qñ pueniētibus lapidibus
generatur paries: dissolutis corripitur. alia aut varia
tione facta alterat. C Deinde cum dicit.

¶ Ideo dicit hoc mō Empedocles. qñ
nā nullius est. sed soluz mixtura 7 segre
gatio mixtorum.

¶ Manifestat qd dixerat p Empedocle. Empedocles
n. dicebat b. mō q nullius nā ē aliqd aliū a mixtōe: s
nā cuiusqz est solū mixtura qdā. 7 corruptio supple ē se
gregatio mixtorum. Concordabat gñatio empedoclis cū
b. qñ ponebat generationē esse aggregationem. corrup
tionē esse segregationē. C Ultimo cū dicit.

¶ Qñ igit pñus hic pmo eozz suppone
ita log: manifestū ē 7 qñ dicit hoc mō.

¶ Epilogat circa determinata dicens manifestū esse qñ
sic supponi sic suppositū ē. 7 ita log vt locutū est. est p
ñus sermo eozz. i. illoz pñoz. 7 manifestū est etiā: qñ
dicit hoc modo vt dictum est.

¶ Hic declarāda sunt tria. pmo vidēdū ē d
pone democriti. vtz fue

rit possibile democritū ponere corpa indiuisibilia diuer
saz figuraz eē alioz pñ. vt hī i lra. scdō declarāb vtz
pñ anaxa. 3° dicit pñi empedoclis: qñ terra aqua 7 alia
ela sint pñcipia respectu carnis 7 ossis. 3° videndū
erit vtrū ponētes vnā māz o3 dicere gñationē eē altera
tione. vt pñs. ait. C Circa pñm sic pcedit. vñ qñ nō fuerit
possibile fuisse de intēione democriti qñ sit dare corpa
indiuisibilia diuersaz figuraz. corpus. n. si vnū ē qd pñuū
um nominat. de rōne aut pñuū est esse indiuisibile. 7 qñ
pñcipiatū est de rōne subī. pñcipio dñ esse p se nō. est qñ
qdāmō p se notum. corpus est qd indiuisibile: s talia qñ sūt
qdāmō p se nō vt innuit cōmētator supra. 2° meta. sunt
qñ locus ianue i domo quā nullus ignorat. nō gñ vñ eē
pñe ignorasse democritū qñ qdāmō oēs sciūt. C Am
plius pñs cōmēdat democritū supra platōē vt hēbif
infra 7 ait. democritū melius potuisse saluare pñessa 7
apparētia qñ plato: 7 est cā: qñ ipse plus iudauit nālī
bus 7 plus fuit exptus in nā rez qñ plato. dicere gñ ho
minē tā diutius exptum ignorare qñ qñ qñlibet de vulgo
pcederet: nō vñ cōueniēs nec possibile. C 3° forte di
ceret alijs nō esse inconueniēs democritū negasse pñ
uū esse sp indiuisibile: qñ 7 antison qñ forte diu insudane
rat geometricis negauit cōtinuū eē dissolubile in sp indiui
sibilia: 7 hoc pñcipio vñs qdrabat circulū vt innuit pñs
pñm phycoz. iō ad qdraturā eius nō erat gomitrice re
spōdere: qñ negabat cōtinuū sp eē dissolubile: qñ geome
ter supponit tāqz pñm. sed si b pcederet nō fuisset in cōne
niēs democritū fuisse deceptū circa dñsionē corpoz cū
antison 7 forte pñs alijs circa b deceptū fuissent. Dio tñ

vñ absurdū eū posuisse corpa illa esse indiuisibilia: 7 tñ
esse diuersaz figuraz: qñ aliqñ illaz dicebat qdragula
ria. aliqñ triangulāria. aliqñ pyramidalia: 7 sic de alijs. eo
n. ipso qñ ponebat ista corpa esse plūz anguloz pone
bat ea dissolubilia. Ipse. n. sensus indicat qdraturā dissolubile
esse i duos triangulos. nō gñ vñ possibile fuisse de intēio
ne democriti qd ei iponit pñs. C Nōndū gñ qñ corpa il
la qñ ponebat democritus erat quāta 7 erat phyca. rōe
aut quāta diuidi poterant in sp indiuisibilia. ē. n. de rōne
pñuū qñ diuidat in ptes sp indiuisibiles. s rōne qñ erant
phyca nō sic. Est. n. dare minimū corpus phycaz licet
nō sit dare minimū mathematicū. corpus enī phycaz di
cit mām cū forma cōiunctā qñlitate actiuis 7 passi
uis. 7 qñ actus actiui sunt in patiente 7 dispositio. pos
set adeo diuidi corpus phycaz: qñ si vltierius diuideret
forma 7 qñlitate illius corpis inueniret sibi mām ipso
portionatā: ppter qd in eo nā illius corpore referuari
nō posset. vñ 7 pñs pñm phycoz. disputās 3° Anaxa.
dicit qñ est dare minimā aquā 7 minimā carnē. vñ ibi
de ait: qñ est determinata qñlitas carnis magnitudie 7
puitate. Qd si forte d magnitudie dubitaret alijs vtz
sit determinata qñlitas. qñ ignis vñ posse crescere in infi
nitū si hēret infinitū pñstibile. tñ cū possit esse corpus
adeo parū qñ reddat ipsoportionatū forme nō vñ du
bitādū: nam pñm cōmētatorē 3° phycoz. crescente corpe
crescit 7 virtus 7 fortificat. diminuto gñ minuit 7 debili
tat. 7 cū sp passio magis facta abijciat a suba: vt innuit
pñs. 6° thopicoz. corpus adeo poterit debilitari p
pñuū diminutionē qñ de necessitate tollet virtus 7 for
ma illius corpis. Cū ergo democritus tradiderit pñci
pia nālīū 7 mathematicoz: qñ ē dare minimū corpus
phycaz: nō sit dare minimū corpus mathematicū. 7
ba democriti possent aliquo mō intelligi ad bonū intel
lectum. vtrū tñ sic intellexerit democritus vt dictum est
vel non plene scire nō possumus: qñ libri sui ad nos nō
puenerūt. tñ 3° qñ Anax. ei iponit magis videt qñ habuit
malū intellectū qñ bonum. credidit gñ democritus (C
Anax. ait.) qñ verum esset in apparēdo: ita qñ sensus ha
beret virtutē discipline. 7 qñ appareret sensui esset verū:
7 qñ pñm sensum est deuenire ad corpa indiuisibilia.
credidit vt videt ei iponere Anax. qñ pñm vitatē esset dare
indiuisibilia corpa. qñ qd tñ sit de hoc pñ qdem qñ hoc
modo aliquat saluari poterat dictum eius. i. corpa illa
esse indiuisibilia vt erant phyca 7 vt erant pñcipia re
rū nālīū: esse tñ indiuisibilia vt erant quāta: 7 qñ in quolz
qñ pñt describi quilibet figura: simul tñ cū hoc qñ erat
indiuisibilia: vt erant qd nālē: poterāt esse diuersaz figu
rarum: cū essent qñta. vtrū aut dato qñ possent poni cor
pora sic indiuisibilia: 7 sic figurata si esset dare talia cor
pora possent dici pñm vel nō: infra dicit. ostendit. n. qñ si
ex talibus corpibus cōponeret aliqd cōpositūz magis
illud cōpositū haberet rōnez pñcipij respectu illoz cor
poz indiuisibilīū qñ cōuerso. ibi. n. forte de diuisione cō
tinuū: 7 quō ē dare minimū in nālībus ossidē: 7 supple
bit qd hic vñ eē dimissum. Ad pñs autem in tantū di
ctus sit qñ si sit posse esse corpa phyca indiuisibilia di
uersaz figuraz illa magis debent dici pñcipia qñ pñ
cipia: vt infra clarius ostēdet. C Secundo declarāda
ē dñia iter pñe Anaxa. 7 Empedoclis. vñ. n. falsūz eē
qñ Anax. ait v3 anaxa. cōtradixisse Empedo. quia posuit
carnē 7 os eē pñm respectu ignis 7 terre. Empedocles
vō ecōtrario ignē 7 terrā esse elementa respectu carnis
7 ossis. nā anaxa. vt hī in textu posuit corpa similiaz
partīū esse pñm oium. corpus. n. est filius partīū euz p
tes recipiunt pñdicationē totius: 7 qñ quilibet pñ ignis
est ignis 7 qñ pñ terre est terra: terra 7 ignis sunt cor
pora

Nōndū

T. cō. 38.

Nōndū

T. cō. 34.

pora filius partīū. gñ hñt rōne pñcipij nō pñcipiati: posi
tio gñ Empedoclis ad positionē Anaxa. nō se videtur
bre vt pñia: sed vt ps ad totum. nāz Empedocles soluz
quattuor elementa dixit eē pñm corpa 7 pñm oīuz alio
rū. Anaxa. vō oīa corpa filius partīū dixit eē alioz pñ
cipia. de quoz nūero sunt quattuor elementa. C Amplius
videt positionē Anaxa. quasi eādēz fuisse cum positi
one Empedo. nā corpus qñto magis ē cōpositū tāto ma
gis ē eteroclitū: 7 magis ē dissiliūz partīū. manus. n. qñ cō
posit carne 7 osse est partīū dissiliūz. nō. n. qñlibz ps ma
nus est manus. caro at 7 os qñ manū cōponūt sūt partīū
filiūz. si gñ silitudo partīū seqz 7 simplicitatē pñcipalīus
repiet in elis qñ in elementis: pp qd caro pñt dici filius
partīū. ignis 7 terra 7 alia ela pñcipalīz debēt dici filius
partīū qñ caro 7 os qñ sūt elementata. gñ 3° positionē Ana
xis 7 terra magis erat pñcipia qñ caro 7 os: qñ vt oñ
suz ē: pñcipalīus in eis repiet pueniētia partīū. C Nō gñ
Anaxa. d oībus corpibus filius partīū posuisse duo gñia:
qñ qdā erat talia 3° vitatē. qdā vō 3° apparētia: vt erat
caro 3° appetitā: 7 caro 3° vitatē: 7 ignis 3° appetitā
7 3° vitatē: 7 sic de alijs. Differētia at istoz sic accipie
bat: qñ ea qñ erat 3° vitatē talia nūqz inueniebāt p se ex
tētia 7 sepata: s sp erat alijs pñcipia. de nullo. n. p se ex
tētia erat dicē qñ eēt pure caro vel pure aq. qñ vō erat
talīa 3° appetitā inueniebāt p se ex tētia 7 sepata. In
ueniebāt. n. aliqd p se ex tētia qñ appebat aurū: 7 aliqd
qd appebat carō: nō qñ illū eēt pure aurū: nec illa pura
caro: s in quolibz eoz erat oīa: s vnū eoz videbat au
rū: qñ 7 si i eo erat caro 7 os 7 cetera talia: tñ qñ erat
plus ex auro qñ de alijs videbat aurū. aliū vō vbi erat
plus de carne qñ de alijs videbat carō. C Alteri^o vole
bat qñ corpa homiōmera 7 filius partīū 3° vitatē eēt pñ
cipia eoz qñ erat talia 3° appetitā. nō. n. posuit qñ ignis
eēt simplicior carne: vel vnū corp^o simplicius alio. s so
lū saluabat rōne pñcipij 7 pñcipiati p cōpa homiōme
ra 3° vitatē 7 3° appetitā. ex b appz quō ponebat car
nē: 7 os eē pñcipia ignis 7 terre: 7 quō nō. nā si acci
piat ignis 7 terra 7 caro 7 os 3° vitatē: nullū illoz ha
berit rōne pñcipij respectu alteri^o: qñ nullū erit pñci
piatū: s qñlibz illoz hēbit rōne pñcipij: sic ē si sumās
pñdicia 3° appetitā nō poterimus saluare 3° positionē
Anaxa. qñ vnū illoz sit pñm: 7 aliū pñcipiatū: s qñlibz
hēbit rōne pñcipiati. tñ si sumās caro 7 os 3° vitatē: 7
terra 7 aq 3° apparētia: caro 7 os erūt pñcipia respec
tu illoz. dcm est. n. qñ in quolibz corpe homiōmero 3°
apparētia sūt oīa corpa homiōmera 3° vitatē: vt in ter
ra 3° appetitā sunt caro 7 os 7 cetera alia corpa 3° ve
ritatē: qñ sūt pñcipia illi^o corpis qd ē terra 3° appetitā.
quū tñ nō sit pura terra: s denotatio sp sit a pñdominā
ti: vt dñ in phycoz. vbi pñ Anaxa. diffusius recitat. ter
rā gñ 3° appetitāz 7 qñlibet corpus: qd videmus ē cō
positū ex oībus corpibus homiōmeris. C Hoc vñs ap
paret quō positio Anaxa. 3° dicebat positioi Empedo.
Empedocles. n. posuit terrā aquā: 7 ista ela qñ p se ex
tētia: vel qñ nos sentimus esse pñcipia oīuz corpoz. po
nebat. n. qñ vā caro 7 vñ os erat cōposita ex istis ele
mentis qñ sentimus. Anaxa. aut ecōtrario. Istā ela qñ sen
timus vt terrā aquā aerē 7 ignē dicebat esse talia 3° ap
parētia nō 3° vitatē. qñ lz vt dcm est nō sit dare aliqd p
se ex tētia: qñ sit pure tale: terra ista quā nos videmus nō
est pura terra nec aq pura aqua. iō caro 7 os 3° vitatē:
7 cetera talia corpa homiōmera sūt sp de cōpōne terre
aque aeris 7 ignis qñ nos sentimus. pp qd appz ma
nifeste pñe Anaxa. 3° dicere positioi Empedo. ea at p
qñ ostēdebat vnā pñe nō 3° dicere alteri. pcedebat dñ sal
so intellectu pñis Anaxa. qñ pñe manifestata declarā

est vitas qñliti. C Tercio declarāndū ē vtz ponētes vnā
māz oporteret dicere idē esse gñationē 7 alterationē:
vt Anax. eis iponit. 7 vñ Anax. ignorasse nās 7 dñas mo
tū. motus. n. recipiūt spēz nō a subiectis in quibz sūt:
s a rebus ad qñ est motus. vñ in. 3° phycoz dñ. qñ mo
tus est in eodē gñe cū rebus ad qñ est motus. quum gñ
gñatio sit motus in suba. alteratio vō sit motus in qñ
tatē. qñ diceret pñi de mālī pñcipio saluare poterāt
gñationē esse aliud ab alteratione: qñ forma subalis alia
est ab accitāli. C Amplius nos ipsi ponimus vnū eē
mālē pñcipiū. dicimus. n. vt infra pñat vnā esse māz oī
uz hñtū trāsmutationē ad seinuicē: 7 tñ distinguimus
gñationē ab alteratione. C Amplius pñs in suis di
ctis vñ petere qd est in pñio. arguit. n. oppositū non p
positū. oēs. n. motus saluamus ppter vnitatē subiecti.
7 oēs trāsmutationes ad formā ppter vnitatem mālē.
vñ. n. pñioz non sit aliud: s mā que est sub vnā
forma efficiē sub alia: 7 successive subijci vtriqz pñio
rū. 3° in pñm phycoz: 7 in. 12. metha. vt saluaremus
trāsmutationes quas videmus: ait qñ opz dare tertiū:
qd subijciat pñis pñitātē. gñ subiecti saluamus oēs trā
smutationes. si gñ tollat talis vñitas nulla erit trāsmu
tatio. non gñ erit aliud gñatio 7 alteratio posita plura
litate mālīs pñcipij: qñ tales motus omnino cessarent.
C Notandū gñ qñ si antrig pñi recte posuissent vitatē
mālīs pñcipij vt nos ponimus saluassent oēs motus vt
nos saluamus. 7 pñs iniuste icrepasset eos: s oēs ipsi
errauerūt credētes māz esse aliqd corpus in actu. nam
aliq posuerūt mālē pñcipiū esse ignē aliq aerem aliq
vō aquā. aliq aut mediū iter aquā 7 aerē. aliq vō oīa
quattuor elementa: vt Empedo. nullus aut phantium
posuit solā terrā esse pñcipiū. ideo dictū est oīa elemen
ta accepisse indicē pter terrā. Et si oēs aut posuit terrā
esse pñcipiū alioz: s ipse nō fuit pñs: sed legisat: vt cō
mētator ait: 7 qñ oēs phantes posuerunt māz esse ali
qd corpus i actu. ideo respōdit eos pñs: pñm meteo.
dicēs qñ fuit modus erroris eoz. i. errabāt. qñ ponere
mām elementū corpus. i. de numero corpoz. dixerunt
n. mām esse corpus. C Hoc vñs satis appareret sic loqn
tes nō potuisse saluare gñationē: s oportuissimōs di
cere gñationē esse idē qñ alterationē. mā. n. semp ma
net eadē 3° essentia in oī trāsmutatione. Si gñ mā esset
aliqd corpus in actu: vt ignis vel aer vel qd cūqz aliud.
qñ māz opz manere. maneret illū corpus in actu 3° sub
stātia: s manēte corpe in actu 3° subam non puenit ei
gñatio. s possit alterari. vel ergo ad positionē prefatā
nulla erit gñatio. vel si gñatio erit eē idē qd alteratio.
Est. n. dñia iter gñationē 7 alterationē. vt dñ. 9. metha.
qñ in gñatioe subijci ens in potentia. in alteratione vō
subijci ens in actu. si vō in gñatioe subijciat ens i actu:
qd faciebāt predicti pñi: nihil aliud restat nisi qñ gñā
tio sit alteratio vt pñs ait. Rōnes aut in contrariū pro
cedebāt ex falso intellectu pñis dictoz pñoz.

Necesse est aut 7 his alterationē
esse aliū dicere pter gñationēz.
Impossibile tñ 3° que ab eis di
cunt. hoc autez qñ recte dicimus facile
est videre. Quēadmodum. n. videmus
quiescente substātia in ea trāsmutatio
nem fieri pñm magnitudinez: que vocat
augmentatio 7 diminutio: sic 7 alterationē.
C Supius ostēdit pñs qd puenit dicere ponētibz vnā
mālē pñcipiū: 7 qd ponētibz plura: 7 quia ponē
tes plura

T. cō. pñm du

Com. pñ.

t. c. 5. 28

T. cō. 11.

tes plura mētia pncipia videbant pēis dicere q̄ ponētes vñū. Jō in pte ista increpat oēs sic opinātes. 7 duo facit: q̄ pmo facit qd dictū est. scōdo spālter descendit ad increpandū Empedocle. scōda ibi. (Empedocles q̄des igit.) Circa pñū duo facit: q̄ pmo pñuat dicta dicēdis. 2° exēq̄ de itēto ibi. (Quēadmodū n. videmus.) Dicit q̄ p hīs. i. ponētibz plura mētia pncipia necesse est dicere alterationē esse aliud p̄ter gñationē: 7 q̄uis hoc sit necessariū 7 pueniens: f̄z tñ ea q̄ dñr ab eis im pōle est saluare verā gñationē 7 alterationē. h̄ aut qm̄ dicimus recte: 7 increpamus eos mō debito facile ē viderē si p̄siderent q̄ sequunt. C Deī cū dicit. C Quēadmodū n. videmus.) Exēq̄ de itēto 7 tria facit: q̄ pmo oñdit eos f̄z dicta eoz nō posse saluare alterationē. scōdo pbat q̄ saluare nō p̄st aliquā trāsmutationē. 3° redit ad oñdendū spālter eos alterationē nō posse saluare. scōda ibi. (Aut 7 māifestū.) tertia ibi. (Amplius aut filr.) Circa pñū duo facit: q̄ pmo declarat qd est alterari. scōdo ex hoc pbat q̄ p̄dicti pbi alterationē saluare nō p̄st. scōda ibi. (S̄z tñ ex qbus.) Dicit q̄ q̄uēadmodū videmus q̄ geseēte suba sit in ea trāsmutatio f̄z magnitudinē q̄ vocat augmētatio 7 dimīutio. sic suba geseēte videmus in ea alterationē fieri supple p̄pter trāsmutationē in q̄litate. est q̄ alteratio trāsmutatio in q̄litate manente suba. C Deinde cum dicit.

C S̄z tñ ex qbus dicitur plura pncipia facientes vno ipossibile alterari. passiones .n. f̄z q̄s hoc dicimus p̄tigere dñtie elementoz sunt. dico aut puta calm 7 frigidū. humidū 7 siccū: albū 7 nigrū: durū 7 molle 7 alioz vñūquodq̄ vt inqt Empedocles solē. i. ignē albū videre 7 calidū: ibzēz. i. aquā in oibus frigidū nigrū 7 nebulosū. filr aut determināt de reliq̄s. Quapropter si nō ē possibile ex igne fieri aquā: nec ex aq̄ terrā. nec ex albo nigrū erit aliqd. nec durū ex molli. eadē .n. ratio 7 de alijs. hec at erat alteratio.

C Oñdit eos nō posse saluare alterationē. p̄tinet q̄ sic f̄ra. diximus q̄ alteratio est trāsmutatio in q̄litatibus: f̄z tñ ea q̄ dñt facientes plura pncipia vno ipossibile ē aliqd alterari. nā passiones 7 q̄litates f̄z q̄s dicimus hoc p̄tigere sunt q̄litates p̄me: p̄ q̄s differūt elementa puta calz: frigidū: albū: nigrū: siccū: humidū: molle: durū: 7 alioz vñūquodq̄. p̄ q̄ differūt elementa. noiat aut h̄ albū 7 nigrū iter p̄mas q̄litates: q̄ sic loq̄batur antiq̄ pbi. nam Empedo. dicebat solē. i. ignē esse albū 7 calz: imbrē aut. i. aquā in oibus. i. vtr̄ 7 simplr dicebat esse nigrā frigidā 7 nebulosā: 7 filr determināt de reliq̄s passionibus adaptādo reliq̄s q̄litates reliq̄s elementis. quapropter q̄ pncipia ōz manere. h̄mōi p̄ma corpa 7 eia ex quo ponūt esse pncipia manebūt 7 nō fient ex seīuicē. pncipia. n. nec sunt ex alijs nec ex seīuicē: vt pbat p̄ phycoz: f̄z si nō ē possibile ex igne fieri aquā nec ex aqua terrā. i. si nō est possibilis trāsmutatio in suba elementoz. nō fiet trāsmutatio in q̄litatibus eoz. nō f̄z fiet ex albo nigrū: nec ex molli durū. 7 eadez demonstratio est de alijs. i. si nō fit trāsmutatio in q̄litatibus elementoz sine in q̄litatibus p̄mis nō fiet in alijs. i. in scōis: 7 q̄ h̄ erat alteratio trāsmutatio i q̄litate ex quo nulla p̄t fieri talis trāsmutatio nulla erit alteratio.

T. cō.
50.

C Est q̄ vis rōnis q̄ f̄z ponētes plura mētia pncipia si non pōt fieri trāsmutatio in suba elementoz non fiet trāsmutatio in q̄litatibus eoz: 7 per p̄is nec in q̄litatibus alioz. 7 si in nullis q̄litatibus p̄tigat trāsmutatio nulla erit alteratio. C Deinde cum dicit.

C Aut 7 māifestū qm̄ vñā semp p̄trarijs supponēda esse nāz: siue trāsmutet f̄m locum: siue f̄m augmentationē 7 diminutionē: siue f̄m alterationē.

C Adducit scōdaz rōnē p̄ quā oñdit eos nō posse saluare aliquā trāsmutationē. nā quā oīs trāsmutatio sit a p̄rio in p̄riū: cū vñū p̄riū nō fiat essentialr aliud p̄rium: manifestū est: qm̄ semp supponēdū est vñā māz ip̄is p̄rijs: siue fiat trāsmutatio f̄z locū: siue f̄z augmentū 7 diminutionē: siue f̄z alterationē: siue supple f̄z gñationē 7 corruptionē: qui ergo negat vnitatē subiecti siue vnitatem materialis p̄ncipij nullam trāsmutationē saluare potest. C Deinde cum dicit.

C Amplius at filr necesse ē eē hoc 7 alterationē. si. n. alteratio ē 7 subz vñū elementū 7 vna oīuz mā h̄ntiuz adiūicē trāsmutationē 7 si subz vnum est alteratio est.

C Spālter adaptat istā rōnē alterationi dicēs q̄ h̄. i. mutatio mētis pncipij. filr necesse est eē circa alterationē. nā si alteratio ē. est vñū subz 7 vñū māle elementū. est. n. vna mā oīuz h̄ntiuz ad seīuicē trāsmutationē: 7 p̄uertit: q̄ si vñū subz est alteratio est. Si q̄ vnitatis māe ita p̄uertibit liter respicit alterationē: q̄ negat vnitatē mētis pncipij alterationē saluare nō pōt. C Deinde cum dicit.

C Empedocles qdē igit videt cōtraria dicere 7 apparentia 7 ad seipsūz ipse.

C Spālter descendit ad increpationē p̄ntis Empedo. 7 duo facit: f̄z q̄ dupl̄r ip̄sūz increpat. p̄mo. n. increpat eum de p̄dicatione. scōdo de insufficiētia ibi. (Incertū autēz 7 vtrū.) Circa pñū duo facit. q̄ pmo p̄mittit qd intendit. scōdo declarat p̄positū. 2° ibi. (Simul aut nō.) Dicit ergo q̄ ipse Empedo. v̄t dicere p̄ria: 7 ad ea q̄ apparent 7 ad seipsūm. C Deinde cum dicit.

C Simul at nō dicit aliter ex altero fieri elementoz nullū. S̄z alia oīa ex his.

C Manifestat qd dixerat: 7 tria facit: q̄ p̄ manifestat Empedo. p̄dicē appentibz. 2° oñdit eū p̄dicere sibi ip̄i. 3° remouet quādā cavillationē. scōda ibi. (S̄l at qm̄.) 3° ibi. (Et nō tunc solū.) Sed nūc p̄tinetur sic: verum est Empedocle p̄dicere apparētibz: q̄ filr cū b̄ q̄ dicit. nullū aliter elementoz fieri ex altero. dicit et oīa alia fieri ex ip̄is elementis. b̄. n. p̄dicat hīs q̄ apparent. si. n. eia nō possent trāsmutari ad seīuicē: nō possent ex eis generari alia mixta. Empedocles ergo negando trāsmutationem elementoz in seīuicem: p̄dicat apparentibus: vel q̄ p̄dicat sensui: cū ad sensum videamus p̄rium: vel q̄ p̄dicat apparenti rōni: cū manifesta ratio contrarium probet. C Deinde cum dicit.

C Simul at qm̄ in vñū p̄tigit oēs nāz p̄ter litē. Rursūz vñūquodq̄ ex vno fieri: q̄ propter ex vno aliquo māifestū qm̄ differētis qbusdā visoz 7 passiōibus sc̄m ē. hoc qdē aq̄. hoc at ignis quēad̄m dīc so lē hoc qdē albū 7 calz 7 leue. terrā at 7

grauē 7

grauē 7 durū. Ablatis igit hīs differētis sunt. n. auferibiles genitēz māifestū est qm̄ necesse est fieri 7 aquā ex terra 7 terrā ex aqua. filr aut 7 alioz vñūquodq̄.

C Oñdit Empedo. sibi ip̄i p̄dicere dicēs: q̄ Empedo. filr supple cū b̄ q̄ ait vñū elementū nō fieri ex alio dicit q̄ qm̄ est amicitia v̄lis p̄tigit oēs nām elementoz p̄gredi in vñū chaos p̄fufum p̄ter litē. 7 rursūz lite supple adueniēte ex illo vno chaos p̄fuso fieri vñūquodq̄ elementoz. S̄z si ex oibus elementis pōt gñari vñūz aliqd: 7 ex illo vno aliquo itēz possent gñari elementa: manifestū q̄ adueniētibz qbusdā differētis de numero diuerfoz: 7 qbusdā passionibus diuerfis factum est ex illo vno chaos p̄fuso. b̄ aqua. b̄ aut ignis. nā si f̄z Empe. p̄tigit solē. i. ignē esse albū calm 7 leue. terrā at grauē 7 durā: quū h̄mōi elementa multū differant adiūicē si ex eis ōz gñari vñū aliqd op̄ hoc fieri ablatis hīs differētis. dñe q̄ elementoz sunt auferibiles: quū ex elementis possit gñari vñū aliqd: 7 h̄mōi dñe sunt et genite. i. possunt itēz gñari: q̄ elementa p̄nt recuperare dñas suas cū ex illo vno p̄nt regenerari elementa: f̄z si elementa possent amittere 7 recuperare dñas suas: manifeste apparet q̄ necesse est fieri ex aq̄ terrā: 7 ex terra aquā: 7 filr alioz vñūquodq̄ ad seīuicē: q̄ alia. elementa h̄nt trāsmutationē. p̄dicat ergo Empedocles sibi ip̄i dicēdo elementa posse p̄dere 7 recuperare passiones 7 formas per quas differūt. 7 negādo ea p̄ se in uicem h̄re trāsmutationē. C Deinde cum dicit.

C Et nō tūc solū: f̄z 7 nūc trāsmutantia passiōibus. sūt at ex qbus dīc Empedocles poles aduenire 7 separi rursūz 7 alr aduersantibus adiūicē lite adhuc 7 amicitia. Jō q̄ tūc ex vno gñata s̄t. Rō. n. vti q̄ ignis 7 trā 7 aq̄ entia vñū erāt oē.

C Remouet quādā cavillationē. diceret forte aliq̄s. q̄ solū tūc qm̄ ex elementis gñat illō vñū chaos: p̄nt elementa p̄dere dñas suas: 7 qm̄ ex illo regñant elementa: p̄nt h̄mōi dñas recuperare. f̄z b̄ est ridiculū dicē: q̄ cū corru ptibile 7 icorruptibile fundent in ip̄a nā rei: nāl̄r loq̄n do: nūq̄ corruptibile pōt fieri icorruptibile nec ecōuer so. iō si tūc elementa poterāt trāsmutari f̄z dñas 7 passio nes: necesse est dicere q̄ 7 nūc possint trāsmutari passio nibz. nā passiōes 7 forme ex qbus Empedo. dīc differēte elementa: si tūc erāt poles aduenire elementis 7 rursūz separi ab eis: adhuc nūc ē poles: alr 7 alr aduersantibus adiūicē lite 7 amicitia: nam si prius aduersante lite 7 aduenire eis: cum 7 nunc talia adiūicem aduersari possint: nūc et poterit b̄ p̄tigere. q̄ at tūc amiserit elementa dñas suas: qm̄ erāt i illo vno chaos p̄fuso: p̄z: q̄ iō tūc ex vno gñata s̄t: q̄ i eo nō erat elementoz dñas. nō .n. ignis aer aq̄ trā erāt entia vñū oē. i. vñū totū 7 vñū chaos p̄fusus si retinebāt dñas p̄pas. C Deī cū dicit.

T. c. 3. C Incertū at 7 vtr̄ pñ ea ponēdū multa: aut vñū. dico at ignē 7 terrā 7 systica boz. f̄z id. n. qd vt mā supponit ex quo trāsmutantia p̄pter motū sunt: ignis 7 terra 7 aqua vñū elementū: f̄m id aut qd hoc ex cōpositione sit cōuenientibus il

lis. Illa autēz ex dissoluciōe magis elementa quattuor illa 7 prima natura.

C Rep̄hendit Empedo. de insufficiētia. Insufficiēter. n. loq̄bat Empedo. cū nō certificat nos vtr̄ eēt ponēda multa pncipia aut vñū. aut vtr̄ ignis 7 terra 7 systica .i. media boz: vt aqua 7 aer eēt supple pncipia respe ctu illius chaos p̄fusi. v̄t ecōuerso. nā si illō chaos p̄fuso suppoit tāq̄ mā: ex quo pncipia agētia sūt trāsmutāta ip̄z. 7 p̄ huius motū 7 trāsmutationē sūt ignis terra aq̄: tūc ē vñū elementū: q̄ b̄ posito illō chaos h̄z rō nē pncipij: 7 ista elementa h̄nt rōnē pncipij: f̄z si illō chaos p̄fusus sit ex cōpōne elementū: 7 p̄uētibz illis elis illa at elementa gñant ex eo tāq̄ ex dissoluciōe eius: tūc illa q̄ttuor corpa magis 7 potius dñt dici elā 7 pñ 7 nō p̄ma: 7 illō chaos magis ōz dici pncipiatū. C Nō. Nōndū tādū at q̄ alr sūt diuersa istra ex ferro 7 alr diuersi la pides ex pietē. nā diuersa istra ex ferro sūt tāq̄ ex eo q̄ ē subz in actiōe 7 trāsmutatioe agētis. iō ferrū h̄z rō nē pncipij respectu istrumētōz: f̄z lapides gñant ex pariete tāq̄ ex dissoluciōe 7 corruptionē eius. Si q̄ elementa sunt ex illo chaos sicut diuersa istrumēta ex ferro. tūc illud chaos h̄z rōnem pncipij: 7 est vñū pncipium p̄p vñū chaos: f̄z si elā sunt ex eo tanq̄ ex dissoluciōe 7 corruptionē eius: sicut lapides sūt ex pariete: tūc elementa sunt pncipia 7 non illud chaos 7 erunt plura pncipia p̄p pluralitatem elementoz: 7 q̄ nō certificauit nos Empedo. vtr̄ illud chaos h̄ret rōnem pncipij vel quattuor: corpa insufficienter loquutus est.

Hic declarāda sunt tria. Primo vtr̄ pōt saluare gñationē 7 alterationē cū in textu dicat q̄ im pōle sit eos saluare predicta. Scōdo dubitat de eo: qd h̄r in lra q̄ si elementa nō possent trāsmutari f̄z subam q̄ cessaret alteratio. Tertio declaranda erit p̄positio illa que habet in textu. v̄z. q̄ vna est mā omnium habentium ad seīuicem trāsmutationem.

Circa pñū q̄ttū difficultatē facit verba textus. nā f̄z p̄z ponētes plures māz necesse h̄et dicere gñationē esse aliā ab alterationē: f̄z nō haberēt necesse hoc dicere nisi illa sequerent ex dictis eoz. f̄z. n. eoz dicta tā gñationē q̄ alterationē saluare poterāt. C Ampli p̄s rep̄hendit Anaxagorā q̄ igno rāuit p̄paz vocē 7 p̄dixit sermōi suo ponendo plures māz: 7 nō distinguēdo iter gñationē 7 alterationē. f̄z b̄ nō esset nisi tā gñationē q̄ alterationē f̄z dicta sua saluare possent. C Amplius h̄r i lra q̄ iste ē p̄p̄us sermo ponētiū p̄les māz vt saluēt gñationē 7 alterationē 7 distinguāt iter eas. C Ampli p̄lo posuit vnitatē ex p̄te for: 7 p̄litalitē ex p̄te māe. posuit. n. puū 7 magnūz ex p̄te māe: 7 ideā ex p̄te forme. vt h̄z declarā p̄ physicoz: 7 tñ nō negauit trāsmutationē 7 motū. q̄ ponētes plures māz p̄p h̄mōi pluralitatē nō v̄t q̄ op̄z eos negare motū 7 trāsmutationē. lra tñ dicit opp̄m. C Nō. tādū q̄ q̄ alr est saluare gñationē 7 corruptionē vt rep̄iunt in artificialibus: 7 alr put rep̄iunt in nāl̄ibus. generationē. n. est motus de nō eē ad esse. vt d̄r. s. phycoz.

ens at 7 vñū p̄uertunt. sic q̄ cōpetit eis entitas sic cōpetit eē: 7 sic cōpetit eis fieri cōpetit eis gñari. artificialia .n. nō sunt qd vñū vt nāl̄ia: q̄ nō rep̄iunt in eis vnitās f̄z vnitatē vñūz nāe vel vñūz forme. f̄z in eis vnitās d̄r f̄m quādā aggregationē: 7 f̄m quādā ordinē 7 con tactum. p̄tes. n. artificialiū retinēt suū actū 7 sp̄z. p̄les .n. ex pluribus lapidibus gñatus non est vñus f̄z vñā naturāz 7 vñā formāz. f̄z vñū vnitatem cuiusdā ordi nis 7

Nōndū

p̄m du
T. cō. p.2°
T. cō. p.3°
T. cō. p.4°
T. c. 53.

T. cō. p.

T. c. 7.

2^m du^m
T.cō.
pzi.

tate. vñ qđ idē ē
eēt polis altera

dom
p^a via

3^m
du^m
L.
12.

phs.5.meta
ynū nūero:

tu
du

夜

esse eadē fm esse z p se: s nō esse eadē p essentia est p accis. accidit. n. mae q i diuersis gñabilibus sit differens p eētia: qz b nō hz esse ex se: s puenit ei vt ē pūta qñtati z forme: nā si absolueret mā huius gñabilis z illius ab oī qñtate z ab oī forma nō essz diuersa per essentia: qz vt dictū ē nō hret p qd differret.

T.c.4.

Vniuersaliter itaqz de gñatione z corruptione simplici eloꝝ dicēdū. vtrū est aut non ē z quō est: z de alijs simplicibus motibus. puta de augmentatione z alteratione.

T.c.5.

In pte ista vt dicebat: icipit pñs determinare d gñatione z d alijs motibz: z duo facit: qz p ptiuat se ad dicēda. 2. exegit de itēto. 2. ibi. (Plato. n. igi.) Dic g qz ipse vult dicē vtr de simplici gñatione z corruptione eloꝝ. vtr est aut nō ē: z si ē quō ē vtr nātr vel alr: z et vult dicere d alijs simplicibz: puta d augmentatione z alteratione: z d. d gñatione simplici vt distingat eā ab alteratione: qz hz pos sit dici moti simplici: nō tñ gñatio simplici: s hz qd. Addit et eloꝝ: qz cū iste liber cōputet iter libros cōes z vles nō itēdit descēdere spāltr ad gñationē h mīxti vel illius descēdet tñ ad gñationē h elī vel illius: vel. d. eloꝝ: qz simplici fuit prouerbia iter antiqs de gñatione eloꝝ magis qz de gñatione mīxtioꝝ. Deinde cū. d.

Plato. n. igi solū d gñatōe scrutat' ē z corruptōe quō existit i rebz: z d gñatōe nō oī. s d ea qz eloꝝ. quō aut carnes fiat aut ossa aut alioꝝ qd taliū nihil.

T.c.xi.

T.c.6.

Exegit de itēto: z duo facit. qz p dērmiat de hmoi motibus s opionē alioꝝ. scdo fm pñia: 2. ibi. (Determina tis at his.) Circa pñm duo facit: qz p pōit opiniones ipas scdo ptractat eas. scda ibi. (Qñes hñt.) Inter at istos antiquos phos forte q magis rōnabilr loqbanr fuerit Plō z Democri. iō solū hoꝝ opiones recitat: duo igi facit: qz p pōit opionē Plōnis. scdo opi. Democriti: ibi. (Democritus at.) In ponēdo at pōnē Plātōis: tria facit: qz p icrepat eū: qz i sufficiēter locutus fuerat de gñatōe rez. scdo icrepat ipz: qz i sufficiēter tractauerat de alijs motibz. 3. at oēs antiqs phos pter Democritū fuisse valde i sufficiēter locutos de nālibus motibus: 2. ibi. (Ampli' nec.) 3. ibi. (Utr aut.) Dicit g Plōnē reprē hēnsibile esse de i sufficiētia: qz scrutatus de gñatōe z corrupt. quō existit i rebz: scrutat' de gñatōe nō oī: s solū d ea qz ē eloꝝ: nāz quō fiat carnes z ossa aut aliqd alioꝝ taliū istoz nihil vltius dixit. Deinde cū. d.

T.c.5.

Amplius neqz de alteratione neqz de augmentatōe quō existit in rebz.

Rephēdit d i sufficiētia qñtū ad alios motus: nā Plō nō solū i sufficiēter determinauerat de gñatōe: cū nō de terminauerit d gñatōe oīuz: s qd plus ē i sufficiēter dixit q ad alios motus: qz nō dixit de alteratione z augmentatōe: quō existit rebz. i. i rebz. Deinde cū. d.

Utr aut extra ea qz supficiētenus d nullo alijs pstituit pter Demo. hic aut vtr de oibus curā hñt. Iaz aut in qñr z quō differūt. De augmentatōe aut nullus d terminauit qdē vt dicimus: nisi ptingēs qz qz diceret: qñ adueniēte simili augmentat' quō at hoc nō adhuc nec d mīx-

tiōe nec de alioꝝ pñli vt ita dicaz nullo: vtrputa de facē z pati: quō hoc qdē facit hoc at patif s nāles opationes.

At oēs antiquos phos valde i sufficiēter locutos fuisse de talibus motibz excepto Democri. iō ait qz vtr ea qz supficiētenus appent: d nullo tali motu alijs antiqz pstituit fmonē pscrutatū pter Democritū: h at vtr de oibus hñt curā: z de oibus reddere cāz: ex b at iam appet qñr z quō differt opio demo. ab alijs: qz nlls alio rū dērmiat de augmentatōe vt dicimus. i. vt ita loqua mur qz nō qñbz diceret. Dicebat. n. qz adueniēte sili fie bat augmentū: b. n. qz. i. qñbz de populo sciūfz dicē: sed quō sit augmentū nō dixerūt: adh at neqz de mīxtiōe ne qz d nullo alio pñli: vt ita dicā dicti pñi tractauerunt: vt puta de facere z pati: quō b qdem fac. b at patif fm nā les opationes nlls eoꝝ dixit. Deinde cū. d.

Democri. aut z Leucip. faciētes figuras alteratione z gñatione ex his faciūt se gregatōe qdē z pgre gatōe. gñatione z corruptione. ordie at z pōne altatione.

Narrat opionē Democriti: z duo facit: qz p pōit dictā opionē. 2. subiūgit opionis rōnem: ibi. (Qñ existima bāt.) Dic g qz Demo. z Leucip. Leucipp' n. fuit socius Demo. z qd vnus dixit alijs dixit: pp qd qd d vno d alio d3 itelligit: vñ pñi faciētes figuras. i. athomos figuratas alteratione z gñatione ex his faciūt: qz segregatōe z pgregatōe saluabāt gñatione z corrupt. ordie aut z pōne saluabāt alteratione. Deinde cū. d.

Qñ aut existimabāt verū in apparen do ptracta autē sunt z infinita q in sensu appent figuras infinitas faciunt.

Assignat dicte opionis rōnez: z duo facit: qz p ondit dēz pōnē fuisse aliq mō rōnabile i ponēdo pñ. scdo in ponēdo ea qz sequunt ex pñcipijs: ibi. (Quapp trāslatōe.) fuit. n. Democri. motus aliqñl rōe i ponēdo atho mos i finitaz figuraz esse rez pñ: qz existimabāt ipse z Lucip. vey eē in appendo: crediderūt. n. qz qd ap peret eēt vey: z qz 2ia fuit fm appentiam: z vñ app arēt vñ: z aliq aliō: z qñ infinita sunt q appent in sensu: vt oēs istas apparentias saluaret infinitas figu ras fecerant. Deinde cū. d.

Quapropter trāslatōe cōpositi idē cō trariū vtr aliq z aliq z trāsmutat' puo ad ueniēte z vtr aliō appet vno trāsmutato ex eisde. n. tragedia z cōedia fit litteris.

Onis qz rōe mouebāt ad ponēdū pñ: ondit quō mouebāt ad ponēdū q sequunt ex pñcipijs: z qz ex pñci pñs suis saluabāt alteratione z gñatione: iō duo facit: qz p ondit quō saluabāt alteratione. scdo quō gñatione: ibi. (Qñ at vñ.) Alteratione aut vt dērm ē saluabāt ex ordie z pōne: qz eo qz ordinabant alr z alr athomi: z hēbant aliā z aliā pōnē: vt qz athomus supior: fiebat i ferio: dicebat alterationē fieri: b at erat satis rōnabile: supposito suo pñ: nā si vey est in appendo: tñ p trāslatōne cōpositi idē vtr pñi aliq: vt collū colūbe trāslatus z motū alterius z alterius coloris appet: qz ita ē vt ap pet si p trāslatōne i cōpositi z pñcipati cāt alteratio. g multo magis hz b fieri p trāslatōne athomoz: z pñci pioz: iō dicebat qz vno athomo puo adueniēte z trāsmutato trāsmutat' cōpositū: z vtr alterat' z appz aliō: nam vt

T.c.6.

T.c.6.

nā vt dicebat sicut ex eisde litteris alr z alr ordiat' sit comedia z tragedia. i. fuit vsus aliq z aliq: vt vsus i lau dē z vituperiū. sic supple ex eisde athomis alr z alr ordiatis sit cōpositū alteratū z variatū. Deinde cū. d.

T.c.6.

Quonia aut videt oibus pene eē aliō gñatione z alteratione generari. qdem .n. z corrupti congregata z disgregata. alteri aut translatis passionibus de his scientibus considerandum.

Onit quō videbat saluare rōnabilr gñatione z corruptione. nā si qd vtr est vey cū fere oibus videatur gñatione esse aliud ab alteratione z fere oibus pgregata gñari z disgregata corrupti: z trāslatis passionibus alterari. cū ista eēt positiō Democriti: z hoc vtr fere oibus. z qd vtr est vere arguebat Democritus veraz esse positiōne suam. addit aut ad cōmendationē Democriti qz de his ē a sciētibz pñderandū. forte b iō dixit: qz sic rōnabilr Democritus fulciebat rōnem suā qz dignū erat scientes pñderare de ipsa. Deinde cū. d.

Questiones at hñt hec z multas z rōnabiles. Siqdē igi gñatio est pgregatio multa i possibilia ptingit. sūt aut rursus rōes alie cogētes z nō habiles solui: qz nō ptingit alr se hñt: z si nō ē gñatio cōgregatio aut vtr nō ē gñio: aut si ē alteratio ē: aut si b difficile dissolue tētādū est.

Ptractat dictas opiniones. z duo facit. qz p ondit h ptractatione eē rōnabile. 2. icipit eas ptractare z dat modos pcedēdi d dictas opinioes. ibi. (Principiū aut hoz.) Ex b. n. rōnabile ē aliquā māz ptractat: qz ex eo oriunt mltē rōnabiles qñes. iō ait qz b. i. dicte opinio nes hñt qñes z rōnabiles: qz si gñio ē solū pgregatio mltā i possibilia ptingit: qz tūc gñatio esset motus localis: z genitū nō hñt māz vñ: z alia. z si b non ponimus. sunt rursus alie rōnes cogētes nō habiles solui: pñates qz nō ptingit alr se hñt. vey. n. ad tēpora 2. dicētes qz gñatio nō est pgregatio: ducebant ad b iō tēnes qz vel vltis gñatio nō erat: vel si erat alteratio erat: qz hoc est difficile dissolue: ideo tēptandum est dissolue dicte difficultatē. Deinde cū. d.

T.c.6.

Principiū at hoz oīum vtr sic gñatur z augmentatur z alterant' entia: z cōtraria his patiunt: pñis magnitudinibus exñtibz pñcipijs oīum entia i diuifibilibus: aut nulla est indiuisibilis magnitudo. differt. n. multū: z rursus si magnitudines sint vtr vt Demo. z Leucip. he corpee sunt: vel vt in timeo planities.

Posita rōnabilitate ptractatōis icipit ptractare dictas opiniones: z duo facit. qz pmo dat modū pcedēdi d hmoi opinioes. 2. pcedit cōtra ipsas z ptractat eas ibi. (Hoc quidem igi.) Dicit g qz pñcipiū ptractationis hoz oīum siue pñcipiū per qd inquirēda est veritas circa dictas opiniones est inquirere vtr sic generant' alterant' z augmentant' entia z patiunt' 2ia his. i. corruptūne z diminūne existentibus pñis magnitudinibus pñcipijs oīum entia indiuisibilibus. aut nulla est magnitudo indiuisibilis: qz multū differt vtruz

dēant poni pñ magnitudines indiuisibiles aut nō. z rursus si eēt pōle eē magnitudines indiuisibiles restaret ptractādū vtr he magnitudines sint corpee vt posuerit Democritus. z Leucip. vel sunt sicut planities. i. supficies vt Plato posuit in timeo. Deinde cū. d.

Hoc qdem igi ipz vt i alijs diximus icōueniēs vsqz ad planitiē dissoluere. iō magis rōnabile corpa i diuisibilia eē. sed hec qdē multā hñt irrōnabilitatem.

Ingrit z ptractat dictas opiones z duo facit: qz p ptractat opionē Plātōis. 2. democriti. ibi. (b3. n. qñe.) In ptractādo Plātōis opionē inquiri de ea cōpando ipas ad opionē Demo. z 4. fac. b3 qz in 4. ondit opionē Plātōis defecisse ab opione Democri. pñ. defecit b pō ab illa qñtū ad pñ. 2. qñtū ad ea qz sequunt ex pñcipijs. 3. qñtū ad vñ p quā aduēta fuit dicta pō. qñto qñtū ad rōnes p qñs pñata pō fulciebat. 2. pñas icipit ibi. (S3 tñ z his.) 3. ibi. (Tñ at qz vnus.) 4. ibi. (Uidebit at qz.) fuit at melior z sufficiētor pō Demo. pōne Plātōis i ponēdo pñ. iō ait qz b ipz. i. ponere supficies pñ corpalitū rez ē valde icōueniēs: qz vt diximus in alijs circa pñm tērij celli z mūdi. icōueniēs fuit dērm Plātō nicōz: qz vsqz ad planities dissoluerit corpa: iō magis rōnabile fuit dērm Democri. ponē pñ rez nō supficies s corpa i diuisibilia: s in b nō sit simplici bñ dērm: s multā hēat irrōnabilitatē: rōnabilis. n. est corpa resoluti in corpa: vt dixit Democritus: qz resoluti in supficies vt posuit Plato. Deinde cū. d.

T.c.8.

S3 tñ z ex his z alteratione z gñatione ptingit facere vt dictū ē. alr puerfione z ptractu trāsmutate idealē z figuraz orñitjs qd fecit Demo. z iō colorē hoc non inqt esse: puerfione. n. colorari. Iaz at qz i planitiē diuidūt nō adhuc. nihil. n. sit pter solida ex cōpositis. passio nē. n. nō suscipiūt generari aliqz ex ipis.

Onit pōnē democriti esse sufficiētiore pōne Plātōis qñtum ad ea qz sequunt ex pñcipijs. Demo. n. per sua pñcipia saluabat tam gñationem qz corruptionem z alterationem. Plato vō alterationem non solum vere: s et apparenter saluare non poterat. iō ait qz ad Democritum ptingit ex his. i. p b sua pñcipia facere alterationem z gñationem: qz vt dictum ē conuersione z cōtactu. i. ordie z pōne trāsmutante idealē. i. formas actualem in mā supple saluabat alterationem Democritus: z faciēdo figuram dñam supple saluabat gñationem. nam fm qd aliq z aliq athomi aliaz z aliaz figurarū pgregabant: gñabant diuersa gñabilia. put vō illi athomi diuersificabant in pōne z ordie iducebat alia z alia qñtās. z qz ex solo situ z ex solo ordie diuersificabant qñtās z color. Democritus z Leucip. non inquirunt colorē esse b. i. esse aliqd fixū in nā: sed sola cōuersione inquirunt rez colorari z alterari. sed his. i. Plātōnicis q diuidūt z resoluunt corpa in planities. i. supficies. s fm quādam apparentia saluent gñationes corpoz. alteratione vō z trāsmutatione i passionibz nō ad huc saluare pñt. nā ex cōpositis supficies nihil fit s Plātōicos pter solida. i. pter corpa: passionē tñ z qñtā tē nō suscipiunt gñari z ex ipis supficies: supficies. n. vident' eē qd mathe. 2. talia sunt abstracta a qñtātibus. iō p eas passioes gñari nō pñt. Deinde cū. d.

Cā autē q̄re nō potuit p̄fessa videre in exp̄ctia fuit. 3d q̄ q̄cunq; magis īfuda uerūt nālibus magis p̄nt supponere talia p̄ncipia q̄b' mltā p̄nt cōplicare: q̄ ex mltis f̄mōibus īdocti ex̄ntiū entes itue tes z ad pauca respiciētes facile enūciāt.

Cōdit pōne Demo. fuisse meliorē pōne Plonis q̄tū ad viā z modū p̄ quā Demo. deuenit in pōne suam. Demo. n. deuenit in pōne suā diu īfudādo z p̄ multam exp̄ctiā. Plato vō q̄tū īexp̄tus de rebus sensibilibus dixit q̄ dixit: z p̄stat exp̄ctiam deficere ab exp̄ctia: iō aut q̄ cā q̄re Plato minus potuit videre p̄fessa z ap̄p̄entia fuit īexp̄ctia: iō Demo. z Leucip. q̄ magis īfudauerāt nālibus magis p̄nt supponere talia p̄ncipia p̄ q̄ p̄nt multa cōplicare z multa elicere. Platonici vō q̄ fuerunt entes de nūero existentiū īdocti ex multīs fer monibus respiciētes z intuentes ad pauca enūciauerunt facile. i. debilitē. **C** Notādū aut q̄ vltia respectu singulariū sūt pauca. Plato. n. z p̄hs tenuerūt modū oppo^m: p̄hs. n. ex sensibilibus ascendit in intelligibilia. Plato vō ex intelligibilib' voluit descendere ī sensibilia. despiciens q̄ ista sensibilia z ista multa: respiciens ad vltia z ad pauca p̄ferebat debilitē: q̄ in talibus exp̄ctia z cognitio p̄ncipaliū multū p̄ficiat. **C** Deinde cū. d.

C Videbit at aliq; ex his q̄tū differūt phyfice z logice intēdētes: q̄. n. indiuisibiles magnitudines: hī q̄dē inqunt q̄ ante trigonū multa erūt. **C** Demo. aut v̄r p̄p̄rijs z phyfice f̄mōibus p̄suadē. **C** Manifestū at erit q̄d diximus p̄cedētib'.

Cōdit pōne Platonis deficere a pōne Demo. q̄tū ad rōnes p̄ q̄s suas pōnes fulciebat. Plato vō aducebat rōnes extraneas. Demo. vō quodāmodo p̄p̄as: iō aut q̄ ex his. i. ex dictis Democriti z Platonis videbit q̄s q̄tū differunt phyce z logice intendentes: nā hī. f. Platonici q̄ ponunt magnitudines. i. sup̄ficies indiuisibiles arguūt logice. i. ex̄ne: inqunt. n. q̄ si nō esset dare indiuisibiles sup̄ficies. i. sup̄ficies non resoluibiles neq; alias sup̄ficies multa. i. multe figure essent ante trigonū. i. ante triagūlū: voluit. n. Plato: z voluerūt oēs mathematici oēs figuras rectilīneas resoluī in triagulos. triagulos vō nō resoluī in alijs: z q̄ in triagulis erat status z ipse erant p̄me figuraz: iō posuit eos esse plānities indiuisibiles z esse p̄ncipia oīm corpōz. huius aut rō logica erat: q̄ erat ex̄nea a nāli p̄posito. Demo. vō v̄r p̄p̄as z phyfice. i. nālibus f̄monibus p̄suadere q̄ aut ita sit vt dicimus p̄cedētib'. i. p̄ sequentia erit manifestū. **C** Nōndū aut Platonē fuisse locutū nō solū extraneis: q̄ loquens de nālibus nō loquebat nāliter s̄ ad lram quodāmodo loquebat logice: sed quō hoc sit ī declarationibus dicetur: intēdimus enī deinceps facere declarationes p̄p̄atas a s̄ntia ne volentes solam h̄re sententiā declarationū tedḡs sint affecti.

Nōndū

T. cō. 8

Abet aut q̄onem si q̄s ponat corpus esse z magnitudinē passiz diuisibile: z hoc q̄dem enī possibi le quid erit q̄ diuisiones effugiat: si enī omnino diuisibile: z possibile hoc: z simul hoc passim diuisum: z si nō simul diuida-

tur: z si hoc fiat: non erit impossibile.

Cōposita pōne Platonis hīc ingrit p̄hs de pōne Demo. **C** Ad cuius euidentia nōndū q̄ cū Democritus pone- ret corpa indiuisibilia: z oē corpus sit qd̄ p̄tinuū opor- tebat eū dicere esse aliq̄ signa p̄tinuatiua p̄ q̄ nō erant diuisiua. Corpa q̄ f̄m ipsuz erant diuisibilia f̄m q̄dlibet signū diuisiui: non aut f̄m q̄dlibz p̄tinuatiuz. Ex his aut dupl'r venabat esse corpa indiuisibilia: p̄mo ex eo q̄ corpa erant diuisibilia f̄m q̄dlibet signū diuisiui: nā f̄m cum hac diuisione facta vt patebit nō remanebant nisi corpa indiuisibilia. 2° pbat hoc idem: eo q̄ corpa non erant diuisibilia f̄m q̄dlibet signū p̄tinuatiui non facta diuisione: s̄ oia signa diuisiua remanebant corpa cōtinua indiuisibilia: cū essent in eis signa q̄ erant ita ī cōtinuatiua q̄ nō erāt diuisiua. duo q̄ facit: q̄ p̄mo ponit p̄mam viā: z soluit eā breuiter. sc̄do pōit sc̄daz viā z soluit eam diffuse supplendo q̄ in prima solutiōe dimiserat. sc̄da p̄a ibi. (Esse aut simul oia.) Circa p̄mum duo facit: q̄ p̄ ponit dictā viā. sc̄do eā soluit. ibi. (Sed z b̄ ponentibus nō z minus.) Prima via sic ostenditur Demo. in pōnēdo p̄ma corpa indiuisibilia esse alioz p̄ncipia monebat hac rōe. dicebat. n. pole esse corpus actu diuisuz f̄z q̄dēq; signū diuisiui: vbiq; n. ī hac lectio ne sit mentio de signis referendū est ad signa diuisiua: q̄ f̄m talia f̄m eū sit diuisio: f̄z hac diuisione facta non remanent nisi corpa indiuisibilia. f̄z indiuisibilia corpa sunt p̄ncipia oīm corpōz cū ad ea fiat resolutio oīm corpaliū: in p̄dicta aut rōne duo vident' esse dubia. v̄z. p̄mum non esse inconueniens ponere corpus esse siml' actu diuisum f̄m vniq; q̄ signū. z sc̄da q̄ tali diuisione facta iret resolo ad corpa indiuisibilia. His declaratis v̄r sufficienter argui corpa indiuisibilia eē alioz corpōrū p̄ncipia postq̄ ad ea fiat vltimo resolutio oīm alioz. Diuiditur q̄ p̄ns p̄s ī duas ptes: q̄ p̄mo ostendit quō Demo. p̄batat nō esse inconueniens corpus esse sil' actu diuisuz f̄m vniq; q̄ signū. sc̄do manifestat q̄d ostendebat q̄ tali diuisione facta stabat diuisio ad corpa diuisibilia. sc̄da p̄a ibi. (Qm̄ ḡ oino tale.) Circa p̄mū duo facit f̄m q̄d dupl'r pbat non esse inconueniens ponere corpus esse actu diuisum f̄m q̄dēq; signū. sc̄da p̄a ibi. (Quapropter z f̄m mediuz.) Dicit q̄ q̄ h̄z q̄onē rōnabiles v̄t cū democriti: q̄ figs ponat corpus z magnitudinē diuisibiles passim: z f̄m q̄dēq; signū. q̄ hoc est possibile si ponatur inesse quid erit q̄ diuisione effugiat. hoc q̄ posito nihil remanebit diuisibile: ē ergo vis rōnis q̄ q̄ non est inconueniens possibile poni inesse si corpus est omnino diuisibile z hoc est possibile non est inconueniens q̄ simul sit hoc passim z simul sit hoc actu diuisum: nam etsi simul non diuidat: tamen z si hoc fieret z ponere inesse: non sequeretur tamē impossibile. **C** Deinde cum dicit.

C Quapropter z f̄m mediū siml'r: z v̄r autem si omnino in actu est diuisibile: z si diuidatur nullum erit impossibile nascēs: qm̄ neq; si in mille millia diuisa fuerit nullū īpossibile z si nullus vtiq; diuidat.

C Adducit sc̄daz rōne: nā qua rōne corpus est diuisibile f̄z mediū signū si ponat supple actu diuisum f̄m tale signū non sequit' inconueniens: sil'r ergo z pari ratione: si est corpus v̄r diuisibile: aut si est oino innatum esse diuisibile si diuidatur supple oio vt est natū diuidi nullum erit īpōle nascens: nam sicut neq; si in mille millia priū diuisa fuerint corpa nullū īpōssibile nascet in de: s̄z vtiq; nullus ea diuidat: ita ex q̄ ponunt oino diuisibilia

nisi bilia si ponantur f̄m oia signa diuisiua si ponantur omnino sic actu diuisa non erit inconueniens: s̄z nō oino actu diuidantur. **C** Deinde cum dicit.

C Qm̄ ḡ oino tale corpus diuidat: qd̄ ḡ erit reliquū? magnitudo: non erit pole. erit. n. qd̄ nō diuisū. erat at oio diuisibile.

C Ostensio nō esse inconueniens ponere corpus esse actu diuisum f̄m oē signū: tū q̄ possibili posito inesse nō sequitur inde inconueniens: tū q̄ qua rōne pōt poni actu eē diuisū f̄m vniq; signū: pari rōne pōt poni esse diuisum f̄m oē signū. In parte ista adducit rō Democriti qua videbat ostendere q̄ hac diuisione facta stabat resolutio ad corpa indiuisibilia. erat aut ratio sua talis. diuisio corpōz f̄m vniq; q̄ signū qd̄ relingitur ex diuisione. vel erūt magnitudines: diuisibiles: vel puncta: vel nihil: vel sup̄ficies vel passiones: vel corpa indiuisibilia: sed nō est aliq̄ predictoz. relingitur ergo esse corpa indiuisibilia. In hac aut rōne sic p̄cedit: q̄ p̄ ostendit q̄ ex diuisione predicta nō pōt relinq aliq̄ aliud a corpib' indiuisibilibus. 2° q̄ plato z v̄r oēs mathematici videbant resoluere corpa in superficies. superficies in lineas in puncta. ideo adducit plures rōnes ad ostendēdū nō posse corpa resoluī ī puncta. 3° recolligit succincte rōne totā concludens talē diuisionē stare ad corpa diuisibilia. 2° p̄s incipit ibi. (Amplius aut vbi erat.) 3° ibi. (Quapropter si sic h̄z manifestuz.) Circa p̄mum quattuor facit. nā p̄mo ostendit q̄ predicta diuisio non stat ad magnitudines diuisibiles. 2° q̄ nō stat ad puncta vel ad nihil. tertio q̄ nō ad sup̄ficies. quarto q̄ nō ad passiones. 2° ibi. (S̄z si nullū erit.) 3° ibi. (S̄z z si qua diuisio.) 4° ibi. (Si aut nō est corpus.) **C** Dicit ergo p̄mo q̄ si corpus est oino tale. i. oino diuisibile. ponat ḡ inesse z diuidat. qd̄ ergo erit reliquū facta tali diuisione erit possibile q̄ relinqat magnitudo diuisibilis: q̄ b̄ posito erit corpus nō diuisum oino cū possit plus diuidi. erat autem vt dicebat oino diuisibile z ponebatur supple omnino actu diuisum. **C** Deinde cum dicit.

C Sed si nullū erit corpus. neq; magnitudo. diuisio autem erit. aut ex punctis. aut z sine diuisione ea erūt ex quibus cōpositum est aut nihil omnino.

C Ostensio nō stare diuisionē ad magnitudines diuisibiles: ostendit q̄ nō stat: nec ad puncta: nec ad nihil. z duo facit: q̄ p̄mo p̄mittit q̄ itēdit. sc̄do manifestat q̄d dixerat ibi. (Quapropter z ḡnabif.) Dicit ḡ q̄ si facta p̄dicta diuisione nō relinqt aliq̄ corpus diuisibile neq; magnitudo. dices forte q̄ diuisio erit: aut ex punctis: ita q̄ ea ex q̄b' ē cōpositū corpus. erat sine diuisione: q̄ erat p̄dicta indiuisibilia. aut forte dices q̄ relictū ex diuisione nō erit puncta: s̄z oio nihil: vtrūq; aut istoz est īpōssibile. **C** Deinde cum dicit.

C Quapropter z generabit ex nihilo z erit corpus cōpositū z omne vtiq; nihil z nō erit existens s̄z apparens tantum.

C Probat nentz p̄dictoz eē pole. iō duo facit. q̄ p̄ ostendit q̄ nō pōt stare diuisio ad nihil. sc̄do q̄ nō ad puncta ibi. (Simil'r at z si erit.) Dicit ḡ q̄ q̄ vt ex eisde cōponitur aliq̄ i que diuidit: si ēt possibile corpa diuidi in nihil: generabit corpus ex nihilo: z erit corpus cōpositū ex nihilo. z omne. i. z totū corpus erit vniq; nihil: z nō erit aliq̄ existens s̄z appens tñ: z q̄ hec sūt icōueniētia: icōueniēs ē corpus didi ī nihil. **C** Deinde cū dicit.

C Sil'r at z si erit ex p̄ctis nō erit quātū: qm̄. n. tāgebāt se z vna erat magnitudo vel sil' erat nō faciebāt maius. oē diuisio. n. ī duo v̄l plura. neq; maius neq; minus oē pōze. quapropter: z si omnes cōponant nullā faciet magnitudinē.

C Ostendit stare diuisionē ad puncta: q̄ si erit diuisio ex punctis corpus sic diuisum non erit quantum: quia ex punctis nō pōt fieri magnitudo: quod sic ostenditur: q̄ qm̄ puncta tangebant se. i. qm̄ erat magnitudo p̄tinua ī qua puncta quodāmodo se tāgebāt: q̄ sil' erat: z vna magnitudo erat p̄tinēs oia illa p̄cta. z oia illa p̄cta non faciebāt illud oē. i. illud totū corpus: siue illā totā magnitudinē esse aliq̄ maius. ē ergo vis rōnis q̄: q̄ oia p̄cta existētia ī magnitudinē p̄tinua nō faciūt magnitudinē maiorē. iō ex p̄ctis nō pōt fieri aliq̄ magnitudo. q̄ aut p̄cta nihil augeāt p̄z. nā ī linea p̄tinua nō sunt nisi duo p̄cta ī actu: si tñ diuidatur fiet ibi plura puncta ī actu q̄s duo. si ergo puncta aliquid augerent: q̄ ī magnitudinē diuisa sunt plura p̄cta ī actu q̄ ī p̄tinua oēs ptes magnitudinis p̄tinue sil' sumptē eēnt plus q̄ suū totū: quod erat icōueniēs. ḡ q̄ diuisio magnitudinis ī duo v̄l ī plura oēs ptes magnitudinis sil' sumptē nō sūt neq; maius: neq; minus. oē. i. tota p̄iori magnitudinē. z q̄ p̄ alitras p̄ctoz nihil augeat: si omnes p̄cti cōponant nullā faciūt magnitudinē. si igit' ex punctis nō pōt fieri magnitudo sequitur q̄ non possit diuidi ī puncta: quod declarare volebamus. **C** Deinde cū dicit.

C S̄z z si q̄ diuisio q̄s rasura fiet ex corpe z sic ex magnitudine qd̄ corpus egrediat idē sermo: illud aut quō diuisibile.

C Ostendit diuisionē corpōz nō posse stare ad sup̄ficies: q̄ si fiat aliq̄ diuisio: z q̄s rasura. i. sup̄ficies que potest dici rasura: q̄ est ī extremo corpōz: z p̄mo v̄r attigi rasurā. s̄z si h̄^a rasura z h̄^a sup̄ficies fiat de corpore vt q̄ corpus resoluat in sup̄ficies: q̄ ex eisde aliq̄ cōponit in que resoluī seq̄ q̄ corpus egrediat. i. q̄ corpus fiat z p̄tinuat ex magnitudine vel ex dimensioe vt h̄z alia lra. i. ex sup̄ficie q̄ p̄t dici magnitudo z dimensio f̄z longitudinē z latitudinē: s̄z nō sit magnitudo f̄z p̄fūditatē: s̄z si hoc ponatur q̄ fiat corpus ex sup̄ficie: cū corpus sit magnitudo f̄z p̄fūditatē: z nō sup̄ficies: erit idē sermo q̄ p̄us: z dicemus: id q̄ p̄us dicebamus: videlz quō corpus qd̄ est diuisibile z ē magnitudo f̄m p̄fūditatē fiet supple ex nō magnitudine f̄m p̄fūditatē. se quer' ḡ inconueniens quod prius dicebatur. s̄z ex nō magnitudine magnitudinem fieri. **C** Deinde cum dicit.

C Si at nō ē corpus s̄z spēs aliq̄ segrega bilis aut passio qd̄ qua secessit.

C Ostendit nō stare diuisionē ad passiones: z duo facit. f̄m q̄ dupl'r hoc pbat. 2° ratio ibi. (Et est magnitudo p̄cti.) Prima ratio talis. quod relinquit z diuisione nō est corpus diuisibile: nec nihil: neq; p̄cta nec sup̄ficies. s̄z si dices forte q̄ est spēs aliqua: aut passio: seq̄ inconueniens cōtra re. nam cū ea in que diuiditur sint p̄ se existentia: si in passiones diuideretur corpus passio se cederet: z esset separabilis: z posset per se existere: qd̄ ē inconueniens. **C** Deinde cum dicit.

C Et ē magnitudo p̄cti v̄l z tact' h̄^a p̄ctiētes icōueniēs z ex n̄ magnitudinē eē. **C** Adducit 2^{am} rōne que talis est. passio de se non cō-

petit magnitudo. ois. n. passio p se loquēdo dīc qd īdi-
uisibile. vii magnitudo eius ē qñ magnitudo pūcti siue
magnitudo tacti. p eodē. n. h accipit pūctus ⁊ tactus.
dicīf. n. pūctus tactus: qz est rō: quare linee se ptingant.
Si ḡ passioi nō cōpetit magnitudo dicēs corpus diui-
di i passioēs erit patiēs h īcōueniens: videlz ex nō ma-
gnitudine eē magnitudinē. cū dictū sit ex eisdem aliqd
cōponi in que resoluitur. ¶ Deinde cum dicit.

Amplius autem ubi erunt immobiles
aut mutati puncti.

Quia videbat magis rōnabile corpa vltima resolui
i puncta. qz Platonici z mathematici hoc dicere vide
bantur. ideo adducit plures rōnes ad ostendendū hoc
spāliter esse impossibile. z tria facit fm q tres rōnes ad
ducit. 2^a ibi. (Tactus. n. semp.) 3^a ibi. (Amplius si diui
dens.) Ad euidentia pme rōnis notadū qz circa factio
nem magnitudinis ex pūctis fuerūt duo modi dicēdi.
qdā. n. posuerūt hoc esse per motū vt q pūctus motus
facit lineā. lineā mota supficiē. supficiē mota corpus.
qda3 vō dicebant q absq3 tali motu z absq3 tali fluxu
magnitudo fiebat ab pūctis. arguit ergo Democritus
q siue ponant pūcti mobiles siue mutari : si magnitu
do diuidat i puncta erūt vbi. i. alicubi. qz ptes in quas
diuidit corpus: op3 alicubi esse. sed punctis non potest
cōpetere locus: cū locus sit qd qstū: z qstū nō possit
adequare nō quāto: qz locus equat locato: in pūcto nō
poterit diuidi corpus. ¶ Dēde cum dicit.

Tacius enī semp ē vnus duoz quozū
dā quasi ente altero p̄ter tactū ⁊ diuīsi
ōē ⁊ punctū. Si vtiq; q̄s predictoz po
net q̄olibet aut quātitatē aut corpus oī
no esse diuīsbile hec contingunt.

Ponit 2^{am} rōnem. nam sicut i agente nāli est assigna
re qd agit ⁊ que ē rō agendi. vt calidū agit: ⁊ calor ē rō
agendi: ⁊ id qd est rō agendi nō p se existit. vt calor nō
est qd per se existens: sed est existens in calido: qd ē ali
qd aliud excepto calore: sic in tangente aliud est qd tā
git: aliud est rō tangendi. nā habentia vltima se tāgūt.
ipsa vō vltima sunt rō tangendi: ⁊ iō talia nō per se exi
stunt: s; sunt in tangentibus. pūctus ergo qui potest di
ci pūctus tactus ⁊ diuisio. punctus. n. dicitur inq; tū est
qd indiuisibile. diuisio vero dicitur: q; semper sup
ali
qua pūcta diuiditur linea. tactus aut nominat inq; tū
est rō qre se linee tāgūt. ⁊ q; talia. vt dictū est: nō pnt
p se existere: cū ea i que diuiditur corpus per se existāt.
in pūcta nō poterit fieri talis diuisio. ideo ait q; tactus
.i. pūctus nūq; supple per se existit: s; semp ē vnus duo
rū quorūdam se tangentiū. i. semp est cuiusdam tangē
tis. pūctus. n. est aliquid tāgentis sicut passio est aliqd
subi. vñ sp ē i qdā tangēte qsi ipō tangente ente altero
p̄ter punctū: qui dicit tactus ⁊ diuisio. si ergo vtiq; qd
p̄dictorū p̄horū qdlibet siue qdlibet magnitudinez vt
corpus: aut quantitas ponat eē oīno diuisibile ⁊ diuidi i
pūcta: h̄ impossibilia cōtingunt. et: q; suple ponet puncta
p se existere cū nō possint p se eē. **D**einde cū dic.

E Amplius si diuidens lignū compono
aut quid aliud equaliter ⁊ vnum.

Ponit tertiā rōnem. qz si aliqz diuidens lignum vel aliqz aliud corpus ⁊ ponit singulas pres: tūc omnes simul sumpte sūt quid equale: ⁊ quasi quid vni suo to ti. sed puncta nō possunt equari magnitudini. ergo i ea non potest diuidi magnitudo. **D**einde cum dicit.

¶ Quapropter si sic h3 manifestus qm̄ ⁊
icido lignū secū dū qd̄cūq; signum. oīno
igif diuisū est potestate. qd̄ ergo erit p̄
ter diuisionē. Si enī ⁊ ē aliqua passio: s3
qūo in hec resoluūtur ⁊ generantur ex
his. aut qūo separabuntur hec. Quapro
pter si ē ipossibile ex tactibus aut ex pū
ctis magnitudinē eē necesse est corpora
indiuisibilia esse magnitudines.

C Resumit tota rōne vt concludat intentū dicens: qd si corpus diuisibile sit h3 mediū sig^m z qdlibz aliō signū qz potest fm qdctūqz signū diuidi: qz p̄t scindi lignū f3 quodctūqz signū. si ergo ponat oīo diuisum: vt pr̄ate ē diuisibile qd erit preter diuisiōem: idest quid relinquit diuisiōe facta. si dicat qz est passio aliqua quomodo in passiones dissoluunt corpora z generant ex ipsis. aut quō separabunt h. f. passiones z subiectis. impole est ergo qd fiat diuisio i passiones: sicut supple impossibile ē p̄dicta diuisiōe stare ad magnitudines diuisibiles. v̄l ad nihil vel ad sup̄icies vel ad p̄dicta. quapropter si. esset possibile stare supple diuisiōe ad p̄dicta esset possibile supple ex tactibus: aut ex p̄dictis eē magnitudinē. qd est incōueniēs. vult ergo phis breuiter z succincte resumē rationē qd ad nihil p̄dictoz pōt stare diuisio corporis si diuidat fm qdctūqz signū: f3 vel stabit ad aliq̄ p̄dictoz vel ad corpora idiuuisibilia: cū ostensum sit nō posse stare ad p̄dicta necesse est eē corpora indiuuisibilia z magnitudines idiuuisibiles: ad que supple stat vltia resolutio. z qz talia sūt p̄ncipia rez: ad que stat vltima resolutio cōpositoz. arguebat Democritus corpora idiuuisibilia esse rez p̄n^o vt ipse ponebat. **C** Deinde cuz dicit.

¶ S3 7 hoc ponentibus nō minus p̄tin-
git ipossibile. Scrutatū ē autē de his 7
i alijs. ¶ S3 hic tentādū est solvere: idē T.c.9
rursus a principio questionē dicendū.

Soluit ad quesita que solutio magis est ad veritate q̄
nis q̄ ad formā querēdi. duo at facit: q̄ p̄mo p̄riuat se
ad dicēda ⁊ dat modū soluēdi. ⁊ p̄ponit ip̄as solutionē
ibi. (De q̄dē corpus.) Dicit ergo q̄ ponētibz hoc q̄
posuit Democritus si minus. i. nihilominus p̄tigit ip̄osē
q̄ multa impossibilia sequūt si possit diuidi corpus vsq̄
ad corpora idiuisibilia. De his at impossibilibz sequēti
bus ad positionē tactā scrutatū ē in alijs. vt in 3° celi ⁊
mūdi. ⁊ lz ibi posita sint h̄mōi icōueniētia: s̄z tñ hoc q̄
Democritus q̄rit temptādū est soluere. iō vt illud solua
mus dicendum est rursus ⁊ repetendum questionem
a principio. **D**einde cum dicit.

TOmne qdē igit corpus sensibile diui-
sibile eē secū dū qd cūq signū ⁊ diuisibi-
le nō est icōueniens. hoc eni potestate.
hoc enim endelechia existit.

Ponit solutionē repetēdo qōnē a pncipio. i. ab eo in quo pncipaltr qō p̄sistit. pncipaltr āt questio p̄sistit in videndo qūo corpus sensibile ēē diuisibile f̄m vnūqōq̄ signū: ⁊ quomodo nō. nā omne corpus sensibile est diuisibile f̄m qōctūq̄ signū: ⁊ esse diuisibile nō est icōueniēs: aliter tñ ⁊ aliter. nā hec. s. diuisibilitas f̄m qōctūq̄ signū cōpetit corpori potestate. h̄ aut. s. indiuisibilitas existit siue cōpetit corpori actu. potētia ergo est diuisibile

bile corpus scđs qđcūq; signū: s; nō actu: q; nūq; actu
erit diuisū fm vnūqđq; signū. Soluta est ergo questio
q̄tū ad difficultatē q̄siri. s; nō sit soluta quantū ad for-
mam querendi. sed q; h; dimittitur infra supplebitur.

E S se autē potestate simul omnino diuisibile ipossibile vñ esse vtiqz. Si enī possibile. ⁊ fieret vtiqz nō vt sint simul actu ambo indiuisibile ⁊ diuisum. sed diuisus secūdū qđcūqz signū. Nullū igit erit reliquū. ⁊ i corporeum cōpus corruptū. ⁊ generabiē vtiqz qđē rursus aut ex punctis aut omnino ex nihilo. ⁊ hoc quomodo possibile.

Conposita via Democriti per quam ostēdebat corpora esse
indivisibilia: quia corpus poterat dividi secundum unumquodque signum
divisum: quo facto erant ergo residui divisionis corpora
indivisibilia: et posita solutione ostēditur ad difficultatem ques-
tionis: licet non quantum ad formam querēdi. In parte ista
ponit modum per viam Democriti per quam venabatur corpo-
ra esse indivisibilia: eo quod non possit dividi corpus secundum
libet punctum primum: et soluit simpliciter ad hanc viam sup-
plendo quod fuerat in solutione alia pretermisum: et duo facit:
quia primo ponit dictam viam et dictam dubitationem. et ponit
solutionem ibi. (Quoniam autem latet.) Circa primum duo
facit. primum quod Democritus dupliciter venat quod dictus est. primo
enim venat dictum modum viam ad impossibile. et per viam ostensum
ibi. (Sed quoniam dividitur.) dicebat ergo quod necesse erat
ponere corpora indivisibilia: quia videtur utique esse impossibile
corpus esse simul divisibile potestate omnino. id est simpliciter secundum
omne signum. nam si esset possibile: quod corpus dividi posset
secundum omne signum tam divisum quam continuatum: fieret. id est
posset fieri ponit esse non quod sit sed ambo inesset corpo-
ri actu quod esset indivisibile per divisum. sed esset divisum
actu secundum quodcumque signum ex quo ponit potētia sic divisibi-
le. sed divisio corpore secundum unumquodque signum non solum divi-
sum: sed etiam continuatum. facta divisione non remane-
bit aliquod primum: quia quod non est primum non est corpus. nul-
lū ergo erat reliquū corpus. erit ergo corpus corruptū
et corruptū et generabitur rursus ex incorporeo: aut ex pun-
ctis: aut omnino ex nihilo. quia quod non est continuū: vel est incor-
poreū vel punctus: vel nihil: et quia impossibile est secundum talia corpo-
ra in dissolui corpus: impossibile est corpus dividi secundum
libet signum continuū. Cōpleta ergo divisione secundum
signa divisiva remanētibus solum signis continuatis: reli-
quū erat primum corpora indivisibilia. est ergo dare talia cor-
pora vel ducimur ad inconueniētiā. **N**otandum autem ta-
lem esse hanc rationem Democriti: quod non solum est ad propo-
sitū: sed etiam destruit solutionem iam factam a philosopho. dice-
bat enim in soluendo corpus esse divisibile secundum quodlibet si-
gnū potestate non actu. hoc est: quia si esset possibile et
fieret. **D**einde cum dicit.

Sed qm̄ diuiditur iſeparabilia ⁊ ſem
p̄ i minores magnitudines. ⁊ i ſe mota ⁊
diſgregata manifeſtū. Neq̄ itaq̄ ſcōm
ptē diuidenti erit infinita fractura. neq̄
poſſibile eſt ſimul diuiſū eſſe ſcōm omne
ſignū. non enī poſſibile omnino ſed vſq̄
ad qd. neceſſe eſt igitur indiuiſibiles exi
ſtere magnitudines ⁊ inuiſibiles.

Ponit rōnes ostēnsuas: ⁊ duo facit fm q̄ duas tales rōnes ponit. 2.^a ibi. (Et alr sic erit.) Credebatur enim Democritus q̄ qcqd apparet eēt ver: ppter h̄ qd̄ erat in diuisibile fm apparētia: ⁊ s̄z sensum ponebat esse indiuisibile s̄z vitatē: ⁊ q̄ magnitudo diuidit i sepabilia. i. i ptes sepabiles. ⁊ q̄ ps magnitudis semota ⁊ aggregata sp̄ diuidit i miores magnitudines dicebat ma^m eē q̄ s̄z pte diuidētī. i. fm pte diuisiua nō erat infinita diuisio: nec infinita fractura: nec simul est possibile diuidere corpus fm oē signū cōtinuatiū. nō. n. ē illō possibile: s̄z ē possibile ip̄z diuidere vsq̄ ad qd̄. i. vsq̄ ad aliqd̄. ⁊ vsq̄ ad ptes inuisibiles inseparabiles ⁊ indiuisibiles fm apparenā: ⁊ p̄ p̄ns indiuisibiles fm veritatē. concludebat igit q̄ necesse erat existere magnitudines indiuisibiles ⁊ inuisibiles. **D**einde cum dicit.

T Et aliter sic si erit gñatio ⁊ corruptio.
⁊ hec qdē segregatiōe hec cōgregatio-
ne. cogens igitur sermo esse magnitudi-
nes indiuisibiles hic est.

Conit alia rōne ostensuam dicens. q̄ aliter. i. z alio
mō supple arguebat Democritus esse magnitudines
indiuisibiles. q̄ sic ponendo erit generatio z corruptio.
nam hoc q̄dem. i. corruptio erit segregatione dictorum
phicōz corporū. z h. i. generatio erit cōgregatiōe. z q̄
ponēda sūt ea p̄ q̄ possit saluari generatio z corruptio.
ponenda sūt corpora indiuisibilia. videbatur. n. Demo
crito nō eē generatiōez z corruptiōnē nisi aggregatiō
ne z segregatiōe p̄ncipioz. z q̄ primū dicit quid minū
z idiuisibile. iō fm̄ Democritum qui negabat cor
pora idiuisibilia negabat p̄ncipia z negabat motus na
turales q̄ saluant per p̄ncipia talia. ideo concludebat
Democritus q̄ h̄ erat fermo cogēs ad ponēdū magni
tudines indiuisibiles. oēs aut̄ iste rōnes fundant sup
hoc q̄ corpus nō est diuisibile fm̄ quodctiq̄ signū cō
tinuariū. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quoniam autem latet paralogizans: et quo modo latet dicamus. Quoniam enim non est punctus puncto undique contiguus omnia esse visibilia. est quidem qualiter existit magnitudinibus. est autem qualiter non.

T Soluit z tria fac. q. pmo soluit ad primam rōnē du centē ad impossibile. 1^a soluit ad pma rōnē ostensiuaz. 3^a soluit ad aliā. 2^a ibi. (Quapropter est congregatio.) 3^a ibi. (Sed nō simplex z perfecta. **A**d euidētiā pma solutiōis notandū non esse differentiam realē inter fignū diuisiuū z ptiuuatiuū. corpus n. est diuisibile fī omne signū cōtinuatiuū. s; hec potentia nūq; reducet ad actū cōpletū. nec propter s; negat illud pncipiū q; possibili posito iesse nullū sequi impossibile. nam possibile d; poni iesse respectu actus fī quem est possibile. actus aut duplex est. in fieri z i facto esse. cōtinuū autē vt est diuisibile i finitū z s; qd cūq; signū. nō est hmoi respectu actus i facto esse. sed in fieri. ideo nō debet poni actu diuisūz fī qd cūq; signū. pōt tū poni i actu i fieri. nā poneret ipsum nō esse diuisū fī qd cūq; signū actu diuiso z i facto esse sed semper in diuidi. z in fieri nullum nasceretur inde iconueniens. sed de hoc plenius i declarationibus tractabit. **A**d pns tū tū dictū sū q; cōplete solui dubitatio Democriti q; tū ad oēm viā si ostēdat fī omne signū tam diuisiū q; etiaz ptiuuatiū esse diuisibile corpus potētia z respectu actus i fieri. q; respectu talis actus sumit illa possibilitas. nō autē

BB 2

T.c. io.
Nōndū

I.c.9

I.c.9

a.t.c. p.
i fine.

Notes
dum.

L.c. io.
Nōndū
Iher potētia
colit nūq̃
ut est potētia
nō valent ad
tali potētia
res p̃t dūm
p̃t omē p̃nt
frustra ad hoc
tendit quod po
tētia ad actū
plures nō in
tūz complet
modū nūq̃
i nō p̃nt ad
do ad quod va
ad actū inple
it ad quod bea
nō est et
inpleat ad
nōi res p̃m
inpleat est
omē p̃nt
Archivo
Histórico

esse diuisibile actu 7 i facto esse: qz nūq̃ potest diuisibi-
le esse actu diuisum 7 i diuisibilia: qz indiuisibilia exi-
stentia i re diuisibili subgnūicē: nec cōtinuant nec con-
tiguant: nec cōsequēter se habent. duo aut facit p̃bus
ipōnēdo solutionē hāc: qz p̃mo ponit eā sub mō p̃fuso
quasi in vlt. 2. specificat ipsam. ibi. (Videlz aut qm̃ h.).
Dicit q̃ Democritus latet. i. latenter est palogizans.
h̃ nos dicimus quō latet. nam qm̃ punctus nō est pun-
cto vndiq̃ continuus nūq̃ supple diuisibile diuidit i
diuisibilia. 7 pars diuisibiles nō potest separari a diui-
sibile. 7 qz h̃ est q̃ p̃ctus nō continuat puncto copus
eē diuisibile oīno. i. h̃ omne signū. est aut qualr existit
magnitudinibus. est aut qualiter nō. i. vno modo est ve-
rum. alio modo est falsum. Deinde cum dicit.

Uidetur autem quando hoc ponitur
7 vndiq̃ 7 vbiq̃ esse punctus. quapro-
pter necesse diuidet magnitudinē in pū-
cta. vbiq̃ enim est punctus. quapropter
aut ex tactibus aut ex punctis esse.

Manifestat qd̃ dixerat. 7 duo facit: qz duo predi-
cat. p̃mo enī ostēdit quō magnitudo nō est vndiq̃ diui-
sibilis. 2. quō est vndiq̃ diuisibilis. ibi. (Hoc aut est q̃
existit.) Notādū aut q̃ semp cū diuidit aliqd̃ diuisibi-
le fit diuisio super aliquo indiuisibili vt si diuidit linea
diuidit super puncto. in linea autē sunt quedā puncta
in actu: quedam in potentia. i. actu aut sunt puncta exi-
stentia in extremitatibus linee puncta aut in potentia
sunt existentia in ipsa linea. si ergo diuidit linea nō po-
test dici q̃ diuidat in puncto terminatio: 7 q̃ est in ex-
tremitate linee: qz vltra illū p̃ctum nihil abscideret.
ergo poneret instrumentū i illo puncto nihil abscideret.
in alio. ergo puncto fiet diuisio: sed cū illi p̃cto nō con-
tinuet: nec cōtinget alius punctus. h̃ semp inter illuz
punctū 7 iter aliū punctū cadat linea media nūq̃: a li-
nea abscidi potest nisi linea 7 a diuisibili nisi diuisibile.
opz ergo indiuisibile esse contiguū indiuisibili. si debe-
ret pars indiuisibilis abscindi: 7 si vndiq̃ deberet indi-
uisibile abscindi. vndiq̃ deberet ei indiuisibile cōtigua-
ri: iō aut qz quādo h̃ pōit videlz q̃ indiuisibilia possint
diuidi diuisibile: videlz poni q̃ vndiq̃ 7 vbiq̃ pōt esse
p̃ctus: ita q̃ p̃ctus p̃tinuabit puncto quapropter nec-
esse. i. necessitate diuidet magnitudinē in puncta. cū
vndiq̃ sit punctū. quapropter ex tactibus 7 ex p̃ctis
nece ē ēē linea: qd̃ est icōueniēs. Deinde cum dicit.

Hoc autē est quod existit vbiq̃. qm̃
vna vtiq̃ 7 omnis 7 vnusquisq̃. plures
aut vna non sunt. consequenter enī nō
sunt quapropter nō vbiq̃. Si enī scdm̃
mediū diuisibile. 7 scdm̃ cōtiguū punctū
erit diuisibile. nō aut pole. nō enī est con-
tiguū signū signo. aut punctum puncto.
hec enī est diuisio aut compositio.

Ostēdo quō nō ē p̃tinuū vbiq̃ diuisibile: qz nō ē vbi-
q̃ p̃ctus: cū nō sit p̃ctus iuxta punctū. ostēdit quō
potest p̃cedi corpus esse vbiq̃ diuisibile 7 vbiq̃ ē pū-
ctū dicens: q̃ h̃ videlz q̃ vbiq̃ existit punctus vitates
h̃ qm̃ vtiq̃ magnitudo supple est vna 7 cōtinua. 7 qz
oēs p̃cti: siue vnusq̃q̃ punctus p̃tinuat lineā ex quo
linea est vbiq̃ cōtinua vbiq̃ necesse est ēē punctum. ē
ergo p̃ctus vbiq̃ p̃ cōppositionē ad p̃tes linee: qz in
omni p̃te linee 7 iuxta qualibet p̃te linee est p̃ctus: si

nō est p̃ctus vbiq̃ p̃ cōppositionē ad punctū: qz nō est
p̃ctus iuxta punctū. iō subdit q̃ p̃tes p̃cti nō sūt vna
i. nō sūt sūt: qz nō sūt p̃cti q̃p̃pter nō vbiq̃ ē p̃ctus:
cū nō sit p̃ctus alteri p̃cto. nā si p̃ctus cū p̃cto cō-
iunctus ēē: q̃ rōne ēē p̃tinuū diuisibile h̃ p̃ctū mediū
iter duas p̃tes linee pari rōne ēē diuisibile fm̃ p̃ctū
p̃tinuū signo aliq̃ p̃cto. posset q̃ fieri diuisio linee cōti-
nue i linee 7 i p̃ctis: 7 qz h̃ nō est possibile: ideo nō
ē signū p̃tinuū. si q̃ neq̃ p̃ctū p̃cto. h̃. n. sūt fm̃ h̃. i.
h̃ p̃cta est cōppositio. i. p̃tinuatio 7 diuisio. p̃ctus. n. ē
p̃tinuatio 7 diuisio linee: 7 qz semp sup̃ indiuisibi-
li fit diuisio illud p̃ diuisione abscindit qd̃ indiuisibile est
p̃ctū: 7 qz i p̃tinuo indiuisibile nō est p̃ctū indiuisibi-
li. imo iter duo indiuisibilia cadit p̃tinuū mediū nūq̃ ab
indiuisibili pōt separi ps̃ indiuisibilis. nec p̃tinuū diuidi
pōt in partes indiuisibiles. Deinde cum dicit.

Quapropter est p̃gregatio aut disgre-
gatio. h̃ neq̃ in athoma 7 ex athomis.
m̃ta enī ipossibilia. neq̃ vtiq̃ vt diuisio
fiat vbiq̃. Si at̃ esset p̃tinuus punctus
p̃cto hoc vtiq̃ esset h̃ pua 7 minima est
congregatio 7 segregatio ex minimis.

Soluit secundā rōnē. soluit aut eā ostēdendo quid
cōtinebit veritatis qd̃ falsitatis. nam diuidi cōtinuum
in indiuisibilia fm̃ veritatē falsum est: sed in indiuisibi-
lia fm̃ sensum 7 appentia verū est. ideo aut q̃ cōgrega-
tio 7 segregatio. i. cōppositio 7 diuisio p̃tinui supple fieri
potest: sed nō in athoma: nec ex athomis fm̃ veritates
qz hoc posito multa impossibilia cōtingunt. nō. n. ita di-
uidit cōtinuū q̃ diuisio fiat vbiq̃ cū non sit vbiq̃ pun-
ctus. qz nō est vnus p̃ctus iuxta aliū punctū. si. n. pun-
ctus esset p̃tinuus p̃cto hoc vtiq̃ esset q̃ esset p̃tinuū
vbiq̃ diuisibile 7 fieret diuisio i minima fm̃ veritates
qd̃ nō est vtiq̃: h̃ in pua 7 minima 7 ex minimis nō h̃
veritates: h̃ supple fm̃ appentiam est congregatio 7
segregatio. Deinde cum dicit.

Sz nō simplex 7 p̃fecta generatio cō-
gregatiōe 7 segregatiōe determinata est
aut. vt qd̃ inquit in cōtinuo vō trāsmu-
tatio est alteratio. Sz hoc est i quo fal-
lunt oia. Est igit̃ gñatio simplex 7 cor-
ruptio nō p̃gregatiōe 7 separatiōe: sed
quoniā trāsmutat hoc in hoc totū. aliq̃
aut existimant alterationem ēē omnez
talem trāsmutatōem i hoc aut differūt.
In subiecto hoc qd̃ est secundū rōnem
hoc aut secundum materiam. quando
qdem igit̃ in his trāsmutatōe generatio
erit 7 corruptio. quando autem in pas-
sionibus 7 secundum: accidens alio.

Soluit tertiā rōnē 7 duo facit. qz p̃mo soluit rōnē di-
ctā ostēdendo generationē 7 corruptionē non esse cō-
gregatiōem 7 segregatiōem. 2. ostēdit ad quid talia de-
seruiāt generationi 7 corruptioni. ibi. (Segregata aut
7 cōgregata. Dicit ergo q̃ simplex 7 p̃fecta generatio
nō determinat: siue nō diffinit q̃tū ad id qd̃ ē per cō-
gregatiōem 7 segregatiōem vt qd̃ inquit. voluerunt
enim aliq̃ q̃ manente cōtinuo quacūq̃ trāsmutatōe
facta

facta in ipsa ēē alteratio solū. h̃ est in quo fallunt oia
dicta antiquoz. alia aut littera h̃z oio: qz i hoc oīno de
cipiebant antiqui. nō est enī generatio 7 corruptio sim-
plex p̃gregatiōe 7 separatiōe: sed est generatio 7 corrup-
tio cū trāsmutat hoc totū i hoc totū. exponit aut qui-
dam i generatiōe trāsmutari totū in totū: qz materia
7 forma trāsmutant i mām 7 formā. hoc aut est possz
aliquo modo trahi ad bonū intellectū nō est tñ de inten-
tione Ari. sed de intentione eius ē posse esse gñationē 7
corruptionē absq̃ diuisiōe cōtinui. ita q̃ totū non di-
uisum trāsmutat i totū. aliq̃ aut ab Ari. oēm talē trā-
smutatōem existimabant alterationem esse. non enim
differt generatio ab alteratione: q̃ vna fiat diuisione
cōtinui. in alia vero non. aer. i. non diuiso potest altera-
ri 7 corrumpi. sed i hoc differt generatio ab alteratio-
ne: quia i aere 7 in quolibet alio corpore subiecto trā-
smutatōibus naturale est h̃ fm̃ rationem 7 formas: h̃
aut fm̃ mām. qm̃ igit̃ est trāsmutatio in his. sin sub-
stantialibus 7 est resolutio vsq̃ ad mām tūc est genera-
tio 7 corruptio. qm̃ vero est trāsmutatio i passioibus.
7 fm̃ accidens 7 manet aliquid nō fm̃ mām tantū. h̃
fm̃ rōnē 7 formā tūc est alteratio. Deinde cū dicit.

Segregata at̃ 7 p̃gregata leuiter mu-
tabilia sūt. Si. n. in puissimas aquas aq̃
diuidat citius aer gñat. Si aut p̃grege-
tur tardius. Magis hoc erit manifestū
i sequētibus. nūc aut tñ determinatū sit
qm̃ ipossibile est generationē esse p̃gre-
gationem qualem quidam inquit.

Quia dixerat p̃bus q̃ errabat dicēs gñonē ēē p̃gre-
gationē: ne crederet aliq̃ eos oio a veritate deuiasse 7 i
nullo talia ad gñonē 7 corruptionē d̃seruire. ostēdit quō
h̃ ad illa faciūt dicēs. q̃ q̃ sūt leuiter p̃gregata leuiter
7 segregata leuiter mutabilia sūt. q̃. n. d̃ facili diuidunt
d̃ facili corrumpunt. nā si aqua diuidat i puissimas aq̃s.
citius aqua gñat 7 corrumpit. h̃ aut magis manifestū i
sequētibus dicit: qz i capto d̃ mixtiōe: vbi dicit q̃ pua
secus pua posita facilius iuicem transeūt. nūc aut tñ
determinatū sit: qm̃ ipossibile est generationem ēē cō-
gregationem: sicut qdam inquit.

Determinatis aut his p̃mo vidē-
dū est vtiq̃ generat aliqd̃ simpli-
citer 7 corrupit. aut pprie qd̃ez
nihil: semp aut ex aliquo est aliqd̃. di-
co aut puta ex laborante sanū. aut labo-
rās ex sano. aut puū ex magno. aut ma-
gnū ex paruo: 7 alia oia fieri hoc modo.

Postq̃ p̃bus determinauit d̃ generatiōe 7 d̃ alijs mo-
tibus h̃z opinionēs alioz. In parte ista determinat de
eis fm̃ opinionē ppriā. 7 diuiditur pars ista i duas: qz
p̃mo determinat de generatiōe h̃z se: siue de generatiōe
ne simplici. 2. determinat d̃ alijs motibus annexis ibi.
(De generatiōe aut 7 alteratiōe dicimus.) Circa p̃mū
duo facit: qz p̃mo p̃mittit qd̃ē hanc vtrum aliquid ge-
neret. 2. arguit ad qd̃ē p̃positā ibi. (Si. n. simpliciter
erit.) Dicit ergo q̃ determinatis his q̃ dixerūt antiqui d̃
generatiōe simplici: 7 d̃ alijs motibus: qz ipsi simplici
generatiōez saluare nō poterant rōnabile est q̃ p̃mū
videamus vtrū generat aliqd̃ simpli 7 corrupit aut p-
prie qd̃ē nihil generat simpli. sed oīs generatio est fm̃

qd̃: 7 in generatione nō est trāsmutatio ex simplici in
simplici: h̃ semp ex aliquo in aliquid. puta ex laborante
sanū: aut ex sano i laboras. aut puū ex magno: aut ma-
gnū ex paruo: 7 omnia alia fieri hoc modo. i. qbus est so-
la gñō qd̃ā 7 trāsmutatio h̃z accētia. Deinde cū dicit.

Si enī simpli erit gñatio: simpli qd̃ez
qd̃ gñabit ex nō ente. quapropter vtiq̃
erit dicere q̃ existit qbusdā nō ens. qd̃ā
.n. gñatio est ex nō ente aliquo. puta vt
ex nō albo albū. aut ex nō bono bonū.
simpli aut ex simpli non ente. sed simpli
aut ex nō bono aut ex non ente aliquo.

Arguit ad qd̃ē p̃positā. 7 duo facit: qz p̃mo arguit.
2. soluit. ibi. (De his aut in alijs.) Circa p̃mū duo facit
fm̃ q̃ dupl̃r. pbat nō posse aliquid generari simpli. 2.
ibi. (Aut p̃mū significat.) Dicit ergo q̃ si erit gñō sim-
pliciter: tūc simpli aliqd̃ generat ex non ente. quapro-
pter erit vtiq̃ dicere q̃ qbusdā existit tanq̃ subiectū ge-
neratiōis non ens ex quo generant: qd̃ est icōueniēs.
nam accipiēdo non ens simpli vt hic de nō ente loq̃-
mur: nō poterit esse generatiōis subiectū. q̃ at̃ sic opo-
teat ēē p̃z. qz sicut generatio quedā est ex non ente aliq̃.
siue ex nō ente fm̃ qd̃. vt ex nō albo albū: aut ex nō bo-
no bonū. sic gñō simpli erit ex nō ente simpli. 7 qz h̃ ē
icōueniēs supple nulla est generatio simpli: h̃ simpli
idest vtr̃. supple oīs generatio erit: aut ex nō bono: aut
supple ex nō albo: aut ex nō ente aliquo. nūq̃ tñ erit ex
non ente simpliciter. Deinde cum dicit.

Aut p̃mū significat scd̃z vnūq̃q̃ p̃dica-
mētū entis: aut vlt̃ 7 oia cōprehēdens.
Sigd̃ē p̃mū sube gñatio erit ex nō suba.
cui. n. nō existit suba manifestū ē qm̃ ne-
q̃ hoc neq̃ alioz nullū p̃dicamētū pu-
ta neq̃ qle neq̃ quātū neq̃ locus. Sepa-
te. n. ēent p̃ se passiōes a subijs. si aut nō
ens vtr̃. negatio vtr̃ erit oium quapro-
pter ex nullo necesse generari generatū.

Adducit secundā rōnē 7 ne laboret i equiuoco distin-
guit quos modis dicit simpli dicēs. aut supple simpli.
vno mō significat p̃mū scd̃z vnūq̃q̃ p̃dicamētū entis:
idest significat subam qd̃ ē p̃mū inter p̃dicamēta entis.
alio mō ens simpli idē est q̃ ens vlt̃ oia cōprehēdēs.
quocūq̃ aut mō sumat simpli nō cōuenit simpli gene-
rari. nā si sumat simpli. put est idē q̃ p̃mū 7 put signi-
ficat substantiā: qz h̃ generatio simpli est ex nō ente sim-
pliciter gñō sube erit ex nō substantia. sed cū nō existit
suba: que ē ens simpli: mani^m ē q̃ nō erit hoc. i. nō erit
accēs: qz nō ē ens aliqd̃: qm̃ nō erit nullū alioz p̃dica-
mētū: puta neq̃ tale: idest neq̃ qualitas neq̃ q̃tū ne-
q̃ locus. septe. n. ēent per se passiōes a substantijs. ēē
ergo generatio ex nihilo: si vō nō ens simpli idē ē qd̃
nō ens vtr̃. adhuc seq̃ generatiōez esse ex nihilo. qz si
erit negatio vtr̃ oium entū necesse est generatū gene-
rari ex nihilo. Deinde cum dicit.

De his qd̃ē 7 in alijs dictū est 7 deter-
minatū sermonibus. Amplius at̃ breui-
ter 7 nūc dicendū quoniā modo qd̃ē ali-
quo nō ente simpliciter generat. modo

aút alio ex ente semp. potestate aút ens actu autem non ens necesse est quod dicitur p̄existere vtroq; modo.

L.c. 12.

Soluit 7 tria fac. q̄ p̄mo soluit. 2. obijcit cōtra solutionē. 3. monet quādā q̄nē ex cuius solutiōe appet veritas q̄nti. 2. ibi. (Q̄ at ex his determinat. 3. ibi. (De his igit q̄nti p̄tigit.) Solutio at stat i b. q̄ rōnes p̄cedebāt ex iufficiēti diuisione: q̄ nō ens simplr d̄r triplr. vel nō ens suba. v̄l nō ens v̄l. v̄l nō ens actu. gnō ḡ simplr fit ex nō ente simplr: q̄ fit ex ente i p̄d. iō aūt q̄ d̄ his dēz ē 7 determinatū i alijs sermonibus. vt i p̄mo physis. m̄ amplius 7 tūc breuiter dicendum est aliqd de hoc. nāz vno mō generatio ē ex non ente simplr. alio mō ex ente. nā id ex quo est gnō simplr supple ē prāte ens actu aut nō ens. nec ē. n. q̄ d̄r subz gnōnis p̄existē vtroq; mō. i. p̄existere nō ens actu s̄ p̄o. Deinde cum dicit.

L.c. 75
7. 76.

L.c. 12.

Quod aút ex his determinatis h̄z mirabilē questionē rursus repetēdū. quō ē substatie simplex generatio. siue ex potestate ente siue qualr aliter. q̄rit enī q̄s an est substatie ḡnatio 7 hoc quanti 7 qualis 7 vbi eodem vtiq; mō 7 de corpe querit.

Arguit cōtra determinatā. 7 duo facit: q̄ p̄mo inuit determinatā habere mirabilē questionē annexā 7 repetit questionē a p̄n. 2. cōtra determinatā arguit. ibi. (Si. n. qd generabitur.) Dicit ergo q̄ his determinatis h̄z dicta determinatio mirabilē q̄nē. ideo repetēdū est rursus q̄nē a p̄ncipio quō est generatio substatie quō simplr siue b̄ ponat ex potestate ente siue qualr aliter. Quereret. n. alijs vtz possit saluari vtraq; generatio. i. generatio simplr vt generatio substantie 7 generatio huius 7 ḡnatio quāti q̄ntis 7 vbi. 7 qd dictū est de generatione eodē mō q̄rit 7 de corruptione. vtus aút trāslatio vbi nos habemus q̄nta h̄z s̄z nō quāti 7 tūc totū referendū est ad generationem sube. textus tū nouus bonus ē vt patuit. Deinde cum dicit.

Si enī qd ḡnabile manifestū ē q̄ erit substatia aliqua prāte. actu aút nō: ex q̄ generatio erit. 7 in quā necesse est transmutari qd corūp̄it. vtz qdē igit existit qd alioz actu dico at̄ puta aut erit q̄ntū aut q̄le aut vbi aut vero prāte ens 7 hoc ens. simplr at̄ neq; ens. neq; b̄ ens. Si enim nihil sed omnia potestate 7 separatū contingit q̄ sit non ens.

Resumpta questione arguit d̄ determinatā. soluebat enī questio q̄ fiebat generatio ex nō ente simpliciter: quia ex ente in potentia 7 q̄ generatio substantie est ex potentia substantia. Sed tunc confurgit mirabilis questio: q̄ generatio subiectum quod ponitur potentia substantia: vel est actu aliquid aliorum predicamentorum vel nullum: quodcumq; enim detur sequitur inconueniens. duo ergo facit. q̄ p̄mo ostendit subiectum generationis non posse esse sic potentia substantia 7 non actu: q̄ etiam non sit actu aliquid aliorum predicamentorum. 2. destruit aliud mēbz: videlicet nō esse possibile subz generationis nō ē actu substantia esse tū actu aliquid aliorum predicamentorum. 2. ibi. (Si au

tem hoc quidem.) Circa primum duo facit: fm q̄ dupliciter probat propositum. secunda ibi. (Amplius q̄ maxime.) Dicit ergo q̄ si generabitur quid. i. substantia manifestum est q̄ subm ḡnatiois: siue mā ex q̄ erit ḡnatio 7 i quā necesse ē transmutari qd corūp̄it. illa. s̄. huius mā erit aliqua suba prāte: actu v̄o nō: 7 cū nō sit actu suba est qd vtz existat actu aliqd alioz: puta vtz erit actu q̄ntū: aut q̄le: aut erit potestate ens. i. suba: 7 prāte b̄ ens. i. accidēs. simplr aút actu nec erit ens. nec b̄. i. nec erit substantia. nec accidēs: si aút nihil est actu: s̄z ē oia prāte: ḡ p̄tingit ēē aliqd separātū qd nō sit substantia nec accidēs: 7 p̄ p̄ns nō sit ens actu: qd est icōueniens. pura enī potentia nō p̄t habere esse separatū. 7 per se existens. Deinde cum dicit.

Et ap̄lius q̄ maxie timētes erāt p̄mi philosophātes ex nullo ḡnari p̄existēte.

Ponit secūdā rōnē. nā qd nō est actu aliqd potest dici nō illud. nō. n. est albi nisi qd est actu albi. si. n. qd ē potētia albi esset albi: nigrū esset albi. q̄ ergo nec est actu substantia nec accidēs: nec est substantia nec accidēs: 7 q̄ substantia 7 accidēs sufficienter vidēt diuidere genus entis. qd ponit esse tale ponit ēē nihil: p̄pter qd si ponit generatiōis subiectū nō esse actu substantia: nec accidēs: icidimus in illud qd maxie p̄mi phantes erāt timētes. i. generari aliqd ex nullo p̄existente. i. ex nullo p̄existente siue ex nihilo. Deim cū dicit.

Si at̄ hoc qdē ēē aliqd nō existit alio rū aút p̄dicamētoz erūt quēadmodum diximus sepate passiones a substantijs.

Improbat aliud mēbz: q̄ si ponat generatiōis subz esse b̄ alioz p̄dicamētoz: ita tū q̄ non existit aliquid. id est aliqua substantia erunt sic diximus sepate passiones a substantijs: qd est inconueniens.

His autem quantum contingit tractandum 7 que causa quare generatio semp fit. 7 que simplex 7 que secundum partem.

In pte ista vt dicebat annectit p̄dictis quādā q̄nēz ex cuius solutiōe habet via ad soluendū q̄nē p̄positā 7 ē apparet p̄ncipalis q̄ rōnabilis. duo ergo facit: q̄ p̄mo p̄mittit dictā questionē 7 soluit. 2. ex solutiōe eius icipit inuestigare de p̄ncipali q̄nē ibi. (Propter qd aút hoc.) Circa p̄mū duo facit: q̄ p̄mo p̄ponit dictā q̄nēz 2. exegit de ea. ibi. (Habet aút q̄nē sufficientem.) Prima ps diuidit i tres ptes: q̄ p̄mo p̄ponit q̄nē. secūdo ostēdit quātr qd ē introducta. tertio assignat cāz dicti. 2. ibi. (Existente aút causa.) 3. ibi. (De illa qdem enim dictū est.) Dicit ergo q̄ de his tractandū est q̄ntū contingit. i. q̄ntū decet: vt h̄z alia littera. Et q̄ euidentiam dictoz spectat ingere de cōtinuatione generationis. querēdū est supple que est causa vt generatio sit semp tam simplex q̄s f̄z p̄t. i. quare nō deficit generatio nec hec nec illa. Deinde cum dicit.

Existēte aút causa vna qdē vnde p̄ncipiū motus dicimus esse. vna aút materia. talem autem causam dicendūz esse.

Ostēdit quare est introducta talis qd. nā cā cōtinuationis generatiōis est duplex. vna quā dicimus ēē p̄m. vnde motus. i. causa efficiēs 7 vna alia talia cā est mā. talē aút causam esse dicendū est. i. cum querit de causa cōtinuante generationē. nō introducū questio propter causam

L.c. 10.
18.
16.
4.L.c. 10.
14.

causas efficientem: sed propter causam talem. i. propter materialem. Deinde cum dicit.

De illa qdem enī dictū est prius in de motu sermonibus. Qm̄ at̄ hoc qdē imobile p̄ omne t̄ps. hoc at̄ mouet semp. hō rū aút de immobili 7 p̄mo qdem diuidere alterius philosophie est opus. De continue aút moueri alia mouete post hec dicendū qd tale singulariū dictoz cā est.

Assignat rōnē 7 cāz eius qd dixerat. 7 duo facit f̄z q̄ duo dixerat. p̄mo. n. ostēdit q̄rē nō ē qd introducta p̄ cāz efficiētē. sc̄do q̄rē ē introducta p̄ cāz mālē ibi. (Nūc at̄ vt i mālē.) Dicit ḡ q̄ d̄ illa. i. d̄ cā efficiētē dictū ē p̄us i sermonibus d̄ motu. i. in. 8. phy. ibi. n. ostēsum est h̄ mobilia reduci i duo mouētia. quoz b̄ qdē est immobile p̄ oē t̄ps vt p̄ma cā. b̄ aút mouet sp̄ vt celū. 7 iste sūt due cāe efficiētēs p̄tinuationē ḡnatiois. Determinare v̄o d̄ immobile cā q̄ ē de numero h̄z dictaz cāz est opus alterius phie q̄ nālis. spectat. n. ad phia p̄mā. Determinare v̄o d̄ alia cā mouete q̄ p̄tinue mouet vt d̄ corpe celesti 7 d̄ motu solis i obliq̄ circulo. d̄z ē post h̄: vt i fine sc̄di h̄.

L.c. 10.
15.
16.
85.L.c. 10.
55.
i finez.L.c. 10.
15.

Nūc at̄ vt i materie speciei positā causam dicamus p̄p quāsemp generatio 7 corruptio nō deserūt naturā. simul enī forsitan fiet 7 hoc manifestum 7 d̄ nūc q̄ fito quō oporteat dicere. 7 quō d̄ simpli ci generatione 7 corruptione.

Ostēdit q̄r est introducta qd p̄ cāz mālē dicēs. q̄ nūc dicamus cāz positā. i. p̄positā vt cām p̄tinuationis ḡnatiois: 7 dicamus eā vt i mālē specie. i. vt sp̄ali mō tagit mās ex pte mālē q̄r p̄t p̄p quā cāz gnō 7 corruptio s̄ sp̄ 7 nō desūt. manifestū ē. n. rōnabile b̄ q̄rere: q̄ eo de clarato sit forsitan fiet manifestū d̄ q̄nto. nūc quō oportet bit dicē: 7 ē erit manifestū quō ē d̄z v̄l quō ē rōnabil qd d̄ simplici ḡnatioē 7 corruptiōē. Deinde cū dicit.

Abz at̄ q̄nē sufficientē 7 q̄ cā est q̄ cōplicat generatio si qd corūp̄it ad nō ens secedit. nō ens aút nihil est. neq; enī illud qdē. neq; q̄le neq; quātū neq; vbi. qd nō ens. si igit semp qd nō ens secedit quare nō p̄sumptū est olim 7 maxie oē si finitū erat ex quo fit ḡnatoz vnūq̄q;.

Exegit de dicta questione 7 duo facit. q̄ p̄mo repetit questionē. sc̄do soluit eā ibi. (Non. n. vtiq; propter.) Dicit ḡ q̄ h̄z questionē sufficientē. i. rōnabile 7 bonam que ē cā q̄ generatio cōplicat. i. multiplicat 7 p̄tinuat 7 nūq; deficit. cū id qd corūp̄it secedat ad nō ens. id at̄ qd est nō ens nihil est. ostēsum est. n. id ex quo ē ḡnatio esse id in qd transmutat qd trāsmutat vt generationis subiectū. nā q̄qd corūp̄it in hoc abibit vltimum. ce dit. n. id qd corūp̄it i mās siue i eius potētiā. si ergo tale subiectū qd ponitur non ens: nec est actu substantia

nec aliud: q̄ nec est q̄le: nec quātū: nec vbi: qd corūp̄itur supple sp̄ v̄l annihilari vt cedat i nō ens. 7 si p̄ generationē sp̄ qd est ens secedit: q̄rē nō est totū p̄sumptūz elemētū. i. p̄m qd est subiectū generatiōis: 7 quare oē. i. totū nō est factū inane 7 vacuū: si finitū erat ex quo fit vnūquodq; generatorum. Deinde cum dicit.

Nō enī vtiq; p̄p infinitū ēē ex quo generat nō deficit. hoc enī impossibile est. non enim est actu infinitum.

Soluit 7 duo facit: q̄ p̄mo remouet q̄sdā solutiones falsas. sc̄do ponit solutiones veram ibi. (Quocirca p̄p hoc.) Circa p̄mū duo facit fm q̄ duas tales solutiones remouet. 2. ibi. (Potestate autem est.) Diceret forte ali qd generationem nō deficere: q̄ subiectū generatiōis est infinitū. hoc remouet p̄hs dicens. q̄ nō est bene d̄m q̄ generatio nō deficit p̄pter infinitum esse subiectum generatiōis ex quo fit generatio. hoc. n. est impossibile q̄ aliquid sit infinitum in actu. Deinde cum dicit.

Potestate aút est vt i diuisione. Quapropter oīz hanc esse solū causam nō deficientē. qm̄ generat qd ē semp minus. nunc autem videmus huiusmodi non.

Remouet aliam sophisticam solutionē. diceret forte aliquis. licet nō sit infinitū in actu: est tū i prāte 7 diuisione. semper. n. potest aliqd abscindi a cōtinuo: 7 nūq; deficit cū sit diuisibile in infinitū. quapropter diceret forte aliq; hanc solum esse causam generatiōis arguente ipsam nō esse deficientē: qm̄ semp generat minus semper minus sit cōtinuū nunquam deficit si semper diuidatur in minores 7 minores partes. hoc autem i probat p̄hs: q̄ repugnat sensui dicēs: nūc aút nō videmus h̄ supple: q̄ sp̄ generet minus sp̄ minus. imo de mā 7 de subiecto generatiōis nihil deperit vt b̄ ostēdetur. Deinde cum dicit.

Quocirca p̄p h̄mōi corruptionem alterius ḡnationē esse. 7 huiusmodi ḡnationē alterius ēē corruptionē inquietaz ēē necesse est trāsmutationē. de ḡnatio: ne qdē 7 corruptiōē similiter semp circa vnūq̄q; entū. hanc existimandū ēē sufficientem causam in omnibus.

Dat verā solutionē dicens. q̄ q̄ corruptio huius est ḡnatio alterius: 7 e cōuerso ḡnatio huius est corruptio alterius. ideo necesse ē ēē trāsmutationē 7 generatiōem inquietā. i. cōtinuā 7 sine defectu. ideo enim subm generatiōis nunq; deficit simplr. q̄ cū amittit formāz vnā acquirat formā aliā. q̄ cum vnū corūp̄itur aliud generat. de generatione ergo 7 corruptione semp est si militer. i. eodē modo absq; discōtinuationē circa vnūq̄q; entū existimandū est hanc esse causam sufficientem oibus: q̄. i. corruptio vnus est ḡnō alterius 7 e.

Propter quid autem nunc hec q̄dem simpliciter dicuntur generari 7 corumpi. hec autem non simpliciter rursus scrutandum.

Posita q̄nē predicta 7 soluta. In pte ista ex solone eius icedit ad inuestigandū d̄ p̄ncipali q̄nto. 7 tria facit. q̄ p̄mo resumit q̄nē p̄ncipalē. 2. ex solutiōe q̄nōis p̄dicte ostēdit eam esse rōnabile. 3. exegit de ea. 2. ibi.

B B 4

significat: hoc autem non propter hoc est

1848

...nant: quēadmodū qdē scibile ens: igni

qdē magis sensibilis est materia ex qua
res in qua est: hec vero minus est.

Q. T. c. 2

Universidad del
Rosario

Quando aut totū transmutat nō manente aliquo sensibili vt subiecto eodez: sed qñ ex semine toto sanguis: aut ex aq aer: aut ex aere omni aqua generatio iā hoc tale. huius autem corruptio.

T.c.24.

Ostendit quid est gñatio 7 quō hz eē 7 duo fac: qz pñdit quō hz esse generatio simplr. scō oñdit quō esse habeat generatio manifesta. scōa ibi. (Maxime aut generabit.) Dicit ergo qz qñ totū trāsmutat i totū nō manente aliquo sensibili nec eodē subiecto. i. nō manente eadem suba: 7 nō ente sensibili 7 in actu. vt ex semine totū. i. ex seie totālī fit sanguis: aut ex aq aer: aut ex aere oī. i. toto fit aq: h qd ē totale. i. cā totalis trāsmutatio nis est gñio huius. corruptio aut huius. Deinde cū dicit.

T.c.24.

Maxime autem generabit 7 trāsmutabit ex insensibili isensibile: aut tactu: aut oibus sensibus: puta qñ aq generat aut corripit i aerē: aer. n. valde insensibile.

Oñdit que sit gñio manifestā: nā qñtēscūqz totū trāsmutatur totū pōt dici gñio simplr: sed tunc est gñio maria 7 manifesta si trāsmutat ex insensibili in aliū sensibile: sensibile dico aut tactu aut oibus sensibus: pñduidit āt tactū p oēs sensus: qz ē sensibilibz 7 mālioz oī sensu: iō qñ aq gñat ex aere est gñio sensibilibz: qñ corripit in aerē corruptio ē sensibilibz: aer. n. valde isensibiles hz passioes: qñ qz rarus: tū ē: qz pñs cōpetit ei hūiditas q ē vīus passiva qz calitas q est activa. Deinde cum dicit.

In his at si aliq passio manet eadē contrarietatis i gñato 7 corrupto puta qñ ex aere aq: si ābo diaphana aut hūida: nō oportet huiusmodi alteram passionem esse in quod transmutatur.

Declarat qdā dubia possibilia oriri ex dictis: dixerat enim in generatione totū trāsmutari in totū: crederet q aliquis p rōnez gñonis esse si aliqd remaneret: iō duo facit: qz primo oñdit qz remanere passionē f3 qz hmoi nō vñ dīcere generationi. scōa manifestat qz remanere idem subm generationi pñdit: ibi. (Si autē nō.) Dicit ergo qz in his generationibus 7 corruptiōibus dubitaret aliq si passio aliqua pñtatis. i. alicuius pñtatis manet eadē in generato 7 corrupto: puta qñ ex aere fit aq: 7 subdit qz passio simbola pñt remanere: qz si ambo sint diaphana vel frigida: non opz hmoi in qd trāsmutatur esse altez. i. esse alteratum quātū ad passionē simbolas. Deinde cum dicit.

Si aut nō erit alteratio. v. g. musicus hō corruptus est: hō aut imusicus gñatus est: hō aut manet illō idē: si qdē igit huius nō passio esset f3 se musica 7 imusica: huius quidē generatio esset: huius at corruptio: ideo hoīs quidem hec est passio: hoīs aut musici 7 hoīs imusici generatio quedā 7 corruptio: nunc autem passio hec manet: iōqz alatio f3 talia.

Ostendit eē p rōnem generationis manere idēz subiectū. Continuet aut sic: 7 non videat p rōnez generationis manere eadē passionē. est tñ p rōnem eius

manere idem subm: qz si non. i. si nō esset transmutatio f3m f3am 7 subm erit alteratio non gñio. v. g. musicus hō corruptus est: hō aut imusicus generatus est. in hac at trāsmutatione manet idē subm: siquidēz igitur musica 7 imusica f3m se non esset passio huius. i. hoīs: sed supple eōuēso: hō esset passio musici cū ex imusico fieret musicus esset simplr gñio qdē h. i. musici: corruptio aut hō est. i. imusici: nam in hac gñione manet hō: qd pñtur esse passio: 7 nō maneret musicus: qd ponit eadē subm: vey qz f3m veritate: hō non se hz vt passio: f3 vt subm: qz hec. i. musica est passio hoīs: iō hoīs musici 7 hominis imusici non est gñio simplr: sed gñio qdam 7 corruptio qdā: iō subdit: qz qz nō ita ē: qz hec. i. musica se habet vt passio 7 manet subo sit talis trāsmutatio: iō f3m talia est alteratio nō generatio. Notādū aut non ē de intentione. Ap. definire h: vtz pñt eadē subm: aut eadē qualitas simbola i generato 7 corrupto: qz de hoc infra dicit: f3 intētio sua est qz si nō manet idē subiectū 7 fit variatio in forma substantiali: qñtūcūqz maneat eadem passio: nō tollit gñio 7 corruptio: vtz autē sit possibile eadē qualitatem remanere: 7 quō pñt manere eadē nō est pñtis negociū: tñ si esset pole 7 remaneret eadē passio trāsmutato subo talis idēptitas non faceret gñionē eē alterationē: nec hoc pñdit supius dictis: vtz tunc gñionē eē cū totū trāsmutat in totum vt cū ex toto semine sanguis fit aīal: nā accidentia non sunt entia: nisi qz sunt entis: 7 si accidentia sunt entis: h accēs hō est entis: trāsmutato ergo subiecto totū dī trāsmutari 7 totum corripit: 7 si maneret qñtas vna aliq: qz illa nō remaneret: vt est corruptio: sed vt est generatio: sic accidens in tñ est ens iōtū ē entis: ita in tñ remanet in qñtū remanet entis. Cū ergo ex aq fit aer: qz quicqd est in aere generato totū est ibi vt est aeris: nō autēz vt est aqua: tota aqua dī trāsmutata in totū aerem: imo cū in tali trāsmutatione planū sit manere mām eadē per eēntiam: 7 tñ dicitur tota aq trāsmutari in totū aerē: qz nō manet mā: vt est aq: f3 vt est aeris: sic si maneret eadē passio: qz maneret: vt est generati nō vt est corrupti totū in totū trāsmutari diceretur: si ergo fiat trāsmutatio in subiecto 7 in forma substantiali: qz mā simplr hz eē per esse per formā 7 accēs: per subiectū qñtūcūqz maneat eadē mā 7 eadē passio nō tollit rōnē gñonis simpliciter: vtz aut eē magī generatio simplr si nō remaneret eadē passio: 7 vtz sit possibile eadē passiones remanere in 2° huius dicitur. Deinde cum dicit.

T.m.p.

Quando qdem igitur f3m qñtū est trāsmutatio pñtarietatis augmētū 7 diminutio: qñ aut f3m locum latit: quando autē scōm passiones 7 quale: alteratio est: qñ autem nihil manet cuius altez passio 7 accidens vniuersalr 7 generatio est: huius autem corruptio.

Oñdit per hāc dñā qz hz gñio ad alterationē: vtz qz i ea est trāsmutatio sbalis oñdit gñionē differre ab alijs motibus: sed in trāsmutatioē sbali est duo cōsiderare: id qd p gñionē acgrit: 7 id qd gñioni subijctur: duo itaqz facit: primo. n. ostendit gñionē differre ab oibus motibus qñtum ad id: qd per gñionē acquiratur. 2° quātū ad id quod generatio subijctur. 2° ibi. (Est autē hyle.) Dicit ergo qz quando est trāsmutatio cōtrarietatis f3z quātū: qz acgrit pñtā qñtatis: tunc est augmētatio 7 diminutio: qñ vero f3m locum dī latit siue loci mutatio: qñ at f3m passionē 7 qualitātē dicit alteratio: qñ quādo nihil

nihil manet 7 fit resolutio f3m formā sbalē: 7 nō manet idē subm: sed scñ ē altez 7 diuersum: cuius sbiecti passio 7 accidēs ē generatio 7 corruptio vtr. i. simplr. **Nōn** ergo qz ad hoc qz sit generatio nō suffic qz fiat trāsmutatio in ipsis accidentalibus vel in passionibus sed opz esse trāsmutationē in ipso subo: cuius sunt accidentia 7 passiones. **Nōn** et qz eo ipso qz non manet passio vt est subiecti corrupti dī nō remanere: imo qz nec mā nec aliqd manet: vt ē corrupti dī nihil remanere: sed totū trāsmutari in totū. Deinde cum dicit.

Est aut hyle maxie subiectū qdē proprium gñonis 7 corruptionis susceptibile: modo autem aliquo alijs trāsmutationibus: qñ omnia susceptibilia substantia contrarietatem aliquoz.

Separat generationē ab alijs motibz qñtū ad id qd in ea subijct: nam nō solū differt generatio ab alijs motibus qñtū ad id qd per eā acgrit: vt qz acgritur suba. in alijs autem motibus acgritur accēs: sed etiam differt rōne subiecti: qz maxime 7 pñtē qdē subm susceptibile generationis 7 corruptionis est hyle. In alijs autēz trāsmutationibus nō est hyle subm pñtē: f3 aliquo mō: nam oīa subiecta aliāz trāsmutationū sunt susceptibilia aliāz pñtati: 7 qz scōa reducūt in pñmā: oēs pñtates aliāz genēz reducūt in formā 7 pñtates: qz scōa pñtates in genere sube: qz sicut pñtates reducuntur in pñtates: sic subiecta reducunt in subm. subiecta aliāz trāsmutationū reducunt in hyle: qd subijct i trāsmutationē substantiali: iō hyle est aliq mō subm aliarum trāsmutationum.

De generatione quidē igit siue est siue nō est 7 quō est 7 de alteratione dēterminatum sit hoc modo.

Ultimo epilogat dicens. littera plana est.

Augmētatioē reliquū ē dicere quō differt a gñione 7 alterationē: 7 quō augmētatur vñ qdē qz augmētatur 7 diminuit qdēcūqz diminuit.

In pte ista determinat pñs de augmēto: 7 duo facit: qz pñtūat se ad dicēda. 2° ereqz de itēto: ibi. (Scrutandū vtiqz pñmū.) Dicit ergo qz reliquū est dicere de augmētatioē. dicit g de augmētatione qz differt a generatione 7 alteratione: 7 ēt dicit quō augmētatur vñ quodqz qd augmētatur: 7 quō diminuitur quēcūqz diminuitur. Deinde cum dicit.

Scrutandū vtiqz pñmū vtz solū in circa quid eoz differentia adinūicē: vbi. g. qñ hoc quidēz ex hoc in hoc trāsmutatio vt ex potentia substantia in actu sbaz gñatio est: que aut circa magnitudinem augmētatio 7 diminutio: que aut circa passionē alteratio. vtrozūqz autēz ex potentia entū in actū trāsmutatio dēcōz ē.

Eregitur de itēto: 7 duo facit f3m qz duo pñmiserat: p mō. n. determinat de dñā augmēti ad alios motus. 2° declarat circa qd 7 qualr hz esse augmētū: ibi. (Circa qd aut.) Circa pñmā facit: qz pñmō distiguit augmētū a generatione 7 alteratione. 2° separat ipsum a motu loca

li. 3° epilogat circa determinata. scōa ibi. (Alio autem modo.) tertia ibi. (Qñ igit trāsmutatio.) Circa pñmū duo facit f3m qd assignat duplicē differentia augmēti ad generationē 7 alterationē. scōa ibi. (Aut ēt modus.) Dicit ergo primo scrutandū ēē vtz hōz motū sit solū differentia eoz adinūicē qñtum ad genera siue qñtū ad pñdicamēta: circa que sunt: nam hmoi motus versa ri circa diuersa genera nō est dubiū. v. g. qñ trāsmutatio quē est ex hoc in h. i. ex substantia in substantia: vt ex potētia substantia in actu substantia est generatio: que est circa magnitudinē augmētatio: que est circa passio nem: idēst circa qualitātē alterationis: trāsmutatio. n. vtrozūqz dictorum. itam alterationis qz augmētū est ex potentia entium in actu: oīs. n. mōi ē ex potentia in actu: cum semper motum mobile acquirat aliquid quod nō habebat actu: erat tamen in potentia ad habendū illō. Deinde cum dicit.

Aut etiā modus differt trāsmutatioē.

Videtur aut qz alteratur non ex necessitate trāsmutans f3m locum neqz quod generat: qd aut augmētatur aut diminuit.

Ponit scōaz differentia. nam augmentum non solū differt a generationē 7 alterationē: rōne generis circa qd est: vt qz est circa qñtātē: generatio vero circa substantia: alteratio autē circa qualitātē: sed ēt f3z trāsmutatio nem localē: nā modus trāsmutatioēis augmēti differt a modo trāsmutatioēis generationis 7 alterationis: qz illud qd alterat non de necessitate trāsmutat f3m locū: neqz qd generat nec ē est trāsmutari f3m locū: sed qd augmētatur aut diminuitur supple de necessitate trāsmutat locum. Deinde cum dicit.

Alio aut mō ab eo qd fert: qd fert qui dem enim vniuersum alterat locum. qd augmētatur quidem quēadmodū qd deducitur. hoc enim manente particule trāsmutarentur secundum locum.

Separat motū augmēti a motu locali. Et notandū qz separare motū augmēti a generatione 7 alterationē pñtē directē ad istud caplm 7 quodāmodō ad hunc libzū: in quo intenditur de motu ad formāz: sed separare augmētū a motu locali est quodāmodō incidens: cuz h nō intendat de motu ad vbi: hoc tñ incidēs ex hoc venit: dixerat. n. augmētū 7 diminutionē mutare locū: ne g aliqz crederet qz silr esset trāsmutatio localis in augmēto 7 in motu ad vbi oñdit qz nō: iō duo facit f3m qd duplr separat motū augmēti a motu locali. nā pñmō separat ipsum a motu locali recto: scōa a sperico: ibi. (Non quēadmodū.) Dicit g qz augmētū mutat locū: sed hoc est aliō mō ab eo qd fertur localiter. nā qd fert loquendo de motu recto alteratur. i. trāsmutatur f3m vniuersum locū: sed quod augetur nō mutat totū locū: sed quēadmodū illud qd deducit. i. qd extendit manet eo in eodē loco: pñtē trāsmutat f3m locū: qz nō mutat locū f3m totū: sed f3m pñtē: sic ēt qd augetur f3m pñtē mutat locū. put occupat locū maiore. Deinde cū dicit.

Non quēadmodū que spere. be. n. in simili loco trāsmutant manente toto. q aut eius qd augetur semp in amplioz locū: in mīozē at q eius qd diminuitur.

Ostendit augmentū nō trāsmutare locū: sicut spa dī cens: particulas augmentū nō trāsmutare locū cuz sine sicut

T.c. 36.

Nōndū

sicut pteque que sunt spere: qz in motu sperico manent te toto in simili loco. i. in loco equali 7 eodem: he. f. pte cule spere trāsmutant f m locū: augmentatū. n. 7 dimi- nutū nūqz est in loco simili vel equali: sed ptes qz ei qd auget sunt in locū plenū occupādo maiorē locū: ps vo que est ei qd diminuit i. miorē. C Deinde cum dic.

T.c. 29. Quoniam autē trāsmutatio differt nō solū in circa que: sed sic eius quod gene- ratur 7 alterat 7 augmentat manifestū ē.

Epilogat circa determinata dicens: manifestū ē qz trāsmutatio eius: qd generat 7 alteratur 7 augmentat non solū differt in generibz circa que sunt tales motus: vt qz augmentū est circa qstitate 7 nō alie trāsmutatio nes: sed et differt in situ. i. in modo trāsmutationis loca- lis: qz augmentata de necessitate trāsmutant locū: non tamen sic est de generato 7 alterato.

T.c. 27. Circa qd autē est trāsmutatio aug- mentationis 7 diminutionis: circa magnitudinē aut vī ē augeri 7 diminui. Et qualiter suscipiendū.

Ostenso quō differt augmentū ab alijs motibus. In pte ista ostendit circa qd 7 qualiter hz esse augmentū: 7 duo facit: qz primo pmittit qd intendit. scdo exegit de intento: ubi (Utz ex ipotētia.) Dicit ergo qz dicēdū est circa quid est trāsmutatio augmentationis 7 dimi- nutionis: nam augeri 7 diminui vident esse circa magni- tudinem: ideo suscipiendū est qualiter circa magnitudi- nem talia ptingant. C Deinde cum dicit.

Utz ex impotentia quidem magnitu- dine 7 corpe: actu vō icorpeo 7 sine ma- gnitudine gñari corpe 7 magnitudo: 7 h^o dupl^r ptingit dici: qliter augmentatio fit: vtz ex sepata ipsa f m esse materia: aut existente in alio corpe.

Exegitur de intento: 7 duo facit f m qz augmentū du- pliciter pōt sumi: lar ge 7 pprie: lar ge. n. semp cū qstūm addit quāto augmentū efficitur: f m quē modū 7 iaia- ta crescit: augmentatur. n. pies cū lapis lapidi addit: pprie aut augmentū sumitur cū quolibet ps aucti est aucta: vt cū per nutrimentū ad singulas ptes alimētū trahitur: 7 sic non augmentant nisi aiata. Et sic dupl^r pōt sumi augmentū: lar ge: 7 pprie: sic 7 aliqua pōt res- picere augmentū cōiter: aliqua vō pprie: duo ergo fac- pbs: pmo. n. ingrit que respiciunt augmentū cōiter: vt qz augmentum fit ex aliquo corpeo 7 qsto. scdo inue- stigat respicientia augmentum pprie: vt qz quolibet ps aucti d3 ē aucta: 7 quolibet ps diminuti dimiuta: 7 ce- tera h mōi: 2° ibi. (Suscipiendū vtiqz magis.) Notādū aut qz subm circa qd versatur augmentū pōt accipi du- pliciter. radicaliter 7 pprie. Radicaliter. n. subz in ge- neratione est aliquo modo subm in alijs trāsmutationi- bus: vt supra dicebat: pprie tñ quolibet trāsmutatio hz subz f m 7 addit subm cuiuslibet trāsmutationis su- pra subm generationis. duo g facit f m qd ex subo aug- menti dupl^r ostendit augmentū fieri ex qsto 7 corpeo. nam primo ostendit hoc ex subo augmenti siue ex eo cir- ca qd versatur augmentū radicaliter. 2° ex eo circa qd s- fatur pprie. 2° ibi. (Amplius aut talis.) In prima parte intēdit talē rōnez: mā circa quā versat generatio nālis nūqz est sepata a corporeitate 7 magnitudine: 7 ab h^o formis 7 morpheis: 7 idē est subm gñonis nāl 7 aug-

menti: ergo idem circa qd versabit augmentū nūqz erit sepātū a corporeitate 7 magnitudine: tria ergo facit f3 qz hec ratio tres pres hz. Nam pmo ostendit mām nūqz se- parari a corporeitate 7 magnitudine. 2° manifestat eādē eē mām: 7 idem eē subm augmenti 7 generationis nā- lis: tertio pcludit id circa qd versat augmentū: 7 ex quo fit augmentū nō eē sepātū a magnitudine 7 corporei- tate. 2° ps ibi. (Qm at ē 7 sbe corpee mae.) 3° ibi. (Ma- nifestum aut ex questis.) Prima ps in qua ostendit mās generationis nālis nō separari a magnitudine 7 corpe- itate: diuidit in pres duas f m qd dupl^r hoc ostendit. p. n. ostendit hoc rōnibus ad ipolē. 2° rōnibus ostēdunt. 2° ibi. (S3 nec pūctos.) Circa p mōi tria facit: qz pmo sub di- stinctione pmittit modos qbus pōt intelligi mām eē se- paratā a corporeitate 7 magnitudine. 2° modos illos ipro- bat. 3° pcludit mām inseparatā esse. 2° ibi. (Aut impossi- bile.) 3° ibi. (Melius ergo oibus.) Dicit ergo ingrendū esse vtz corpus 7 magnitudo generari possit ex corpe- re 7 magnitudine in potētia nō in actu: f3 actu erit icor- poreū 7 sine magnitudine: 7 qz vt circa finē lectiōis di- cetur idē est subm generationis nālis 7 augmenti: si ge- nerabit corpus ex non corpe augmentabit et ex nō cor- pore: 7 qz fieri gñō 7 augmentū ex nō corpeo 7 ex mā nō sepata a corporeitate simpl^r dupl^r ptingit dici: idē ingredū si hoc est vtz quāl^r fiat augmentatio vtrum fiat ex mā sepata f m se nō solū f3 eē sed in loco: aut fiat ex mā sepata a corpeo f m locum: sed existente in aliquo corpeo. C Deinde cum dicit.

Aut impossibile vtrunqz: sepata. n. ens: aut nullū possidebit locū: vt pūct^o aliqz aut vacuū erit: aut corpus nō sensatum. Hoz aut hoc qdē tūc ptingit: hoc aut necesse in aliquo esse. Semp. n. alicubi erit quod generat ex eo. Quapropter 7 illud aut f m se aut f m accidens.

Improbatur vtrūqz mēbz. Ad cuius evidentia notan- dum mās f m veritatē nō esse sepata a corpeo loco. ita qz mā sit qd p se exis sine corpe: imo qz ē in ipso corpe in eodē loco existit in quo est corpus: rursum nō ē sepa- ta f m eē: vt sic sit in eodē loco mā 7 corpus in quo ē si- cut vinū 7 dolū sunt in eodē loco: qz aliud est eē vini 7 aliud dolū. duo g facit: qz pbat mām nō eē sepata a corpeo loco. 2° ostendit eā nō esse sepata f m eē: ibi. (S3 si in aliquo existit.) Dicit g qz aut impossibile est vtrunqz videlz mām esse sepata a loco 7 eē: qz si est ens. i. exis- sepata loco a corpe tunc nullū possidebit locū: erit g vī sic aliqz pūctus vī sic vacuū siue sic corpe^o isensatum: va- cuū. n. 7 corpe^o isensatum idē ē: vī erit sic corpe^o isensatum. i. sic corpe^o nō occupās locū: h at hoz dcoz qdctiqz pōat nō ptingit rōnabil^r ponere. nā h. i. mā 7 subm ex quo gñat- tur aliqd necesse est eē in aliquo loco. In eodē. i. loco in quo erat id qd est corruptum est postea id qd est gene- ratum: 7 qz qd generat ex eo. i. ex subo aliquo semp est alicubi: quapropter: 7 illud ex quo fit generatio vel f m eē vel f m accidens supple necesse est alicubi esse: sed si mā poneretur separata magnitudine 7 pōeretur per se existere nō eēt in loco: nec per se nec per accidēs: ergo nihil potest fieri: quia tunc factum ex ea nusquāz esset. C Deinde cum dicit.

Sed si in aliquo existit si qdē sepatum ita vt nullū f m se aut f m accēs aliqd sit contingunt multa 7 impossibilia.

Improbatur

Improbatur scdm membz. v3. qz mā non est separata f m esse: 7 duo facit: quia primo dicit ad hanc positio- nem seq impossibilia. scdo narrat impossibilia illa: ibi. (Di- co aut.) Continuet sic: vt p3 nō potest poni materia se- parata: 7 per se existere: f3 si dicere qz est in aliq corpe- re: 7 nō est sepata loco: sed existit si qdē qd sepātū. sup- ple f m esse: ita vt nullius corpis sit aliqd p se nec p ac- cidēs: sicut vinū est in vase: tñ qz sepātū ē a vase f3 eē nihil est vasis nec per se nec per accidēs: si sic dicam^o de mā multa impossibilia ptingūt. C Deinde cum dicit.

Dico autē. v. g. si generabitur aer ex aqua non aqua erit trāsmutata.

Narrat illa impossibilia q ptingūt sic dicētibz: 7 tria facit f m qz tria talia incōueniētia adducit. 2° ibi. (S3 p- pterea.) 3° ibi. (Amplius neqz.) Dicit ergo: bñ dico qz multa impossibilia sequunt ad dicētes mās esse in corpe- re: 7 nō esse sepata ab eo loco f m esse: qz si hoc eēt aer posset generari ex aq siue ex mā que est in aqua: aq nō trāsmutata: qd est incōueniens: cuz. n. generatio vnus sit corruptio alterius: q. n. differunt f m esse per se loq- do: 7 f m qz h mōi pōt esse trāsmutatio in vno: alio non trāsmutato: nō o3 ergo aquā trāsmutari: ad h^o qz ex mā que est in ea aliqd generet: cū ponat nō esse idē eē aq 7 mae que est in aqua. C Deinde cum dicit.

Sed ppea qz vt in vase aqua inest ma- teria eius cuius est. Infinitas enī nihil p- hibet mās eē. Quapropter 7 gñari actu.

Adducit scdm incōueniēs dicens: qz ppea quia poni- tur: qz vt aqua est in vase: sic mā est ei^o in quo est: nihil prohibet infinitas mās esse in aliquo: vt infinitas mās esse in aqua: nā cū materia non occupet locum: 7 pona- tur sic esse in aqua: vt aq in vase: qua rōne in aqua pōt esse vna mā: pari rōne in ea poterunt eē infinite mate- rie: nam si aqua non occupat locum infinite aque pōt eē in eodē vase: 7 qz semp ex mā potest aliqd generari in finita actu possent generari ex ipsa aqua in qua eēt in finita mae: qd est incōueniens: nō enim ex eodē finito in finita actu generari possent. C Deinde cum dicit.

Amplius neqz sic videtur gñari aer ex aq vt exiens a manente.

Adducit 3^m incōueniēs: nā est incōueniēs hec pō: qz re- pugnat appetitibus: nā si mā eēt in aq: sicut aqua in va- se generatio nihil eēt aliud: nisi exis a manente: sicut n. aqua exis a vase manente: 7 pmanente vase sine trā- smutatio: sic erit ab aqua: qd generaret ex mā exis in ipsa aqua: sed hoc repugnat apparentibus: nō. n. vi- det generari aer ex aqua vt exis a manente: imo non ex aq manente: f3 ex aqua trāsmutata 7 corrupta ē aer generatus. C Ultimo cum dicit.

Melius ergo omnibus inseparatū fa- cere mās esse: vt entem eādē 7 vnā nu- mero: rationem autem non vnam.

Concludit mām inseparatā eē dicens qz oibus. i. ipse- oia melius est facere mām eē inseparatā a corpe 7 a ma- gnitudine: 7 facere eam non entem eādē: 7 vnā nume- ro per eēntia: rationem autem. i. f m formas 7 eē debem^o eam facere non vnam.

Sed neqz puncta ponēdū neqz li- neas corpis mām: pp easdē cau- sas: illud aut cuius hec vltia ma- teria est: qre neqz vnqz neqz sine passiōe

possibile est esse neqz sine forma.

Positis rationibus ad impossibile qz mā nō pōt sepa- ri a magnitudine 7 corporeitate. In pte ista ponuntur tres ostensue. C Ad cui^o evidentia aduertendū qz idi- uisibile f m qz h mōi: 7 sine magnitudine pōt itelligi ali- qd dupl^r: negatiue 7 priuatiue: negatiue pōt itelligi ali- qd dupl^r: negatiue 7 priuatiue: negatiue. n. pūctus est idiuisibilis: qz non potest diuidi: sic ē 7 linea est idiu- sibilis non simpl^r: sed f3 latitudinē: priuatiue vō mate- ria f m se pōsiderata est idiuisibilis: qz non potest diuidi f m seiet tñ apta nata diuidi per qstitate: priuatiue enī supra negationē addit aptitudinē: pūctus igit est indi- uisibilis soluz negatiue: qz nec diuidit: nec est aptus na- tus diuidi. duo ergo facit pbs in ostendendo mām f m qd existit: 7 vt est aliqd in effectū: non esse sepata a ma- gnitudine. 7 nō eē quid idiuisibile negatiue: sicut pū- ctus: vel ē sicut linea que aliquo modo est idiuisibilis negatiue: in qstuz f m latitudinem nec diuiditur: nec est apta nata diuidi. scdo ostendit eā nō eē quid idiuisibi- le priuatiue: vt qz actu mā nullaz habeat magnitudinē nec qstitate: sed solū sit potētia diuisibilis: 7 sit apta na- ta qz sit qsta 7 magna. scda ps ibi. (Generat qdē igit.) Dicit ergo qz non est ponēdū mām esse pūctos neqz eē lineas corpis pp easdem causas. i. ppter easdem posi- tiones: quas supius tetigimus. Ille. n. eodem rōnes du- centes ad impossibile ostendētes mām nō eē sepata a magnitudine: qz tunc mā nō eēt alicubi: ostendere pos- sunt mām nō eē puncta per se exis: nec linee p se exi- tes: punctis. n. 7 lineis f m qz h mōi non debetur loc^o 7 sicut ppter illas cās: 7 ppter illas rōnes ducētes ad im- possibile superius tactas ostendi potest mās non eē pū- cta nec lineas: ita possunt adduci rōnes ostēdētes ad ostē- dendū hoc idem: nam puncti 7 linee habent rōnē vlti- moz 7 terminoz: mā enim de se est quoddā termina- tum: interminatū. n. non est ipsi termini: sed est id qd p- terminos terminat 7 vltimaf: materia igit non est pū- cti nec linee: sed est id cuius h. i. linee 7 puncti sunt vlti- ma 7 termini: 7 qz terminabile nō sepatur a suo termi- no: cū mā terminet 7 finiat per pūcta lineas formas 7 passiones: sicut nūqz est mā sine pūctis 7 sine lineis vī sine magnitudine: ita nūqz est possibile eā eē: neqz sine passione: neqz sine forma. C Deinde cum dicit.

Generatur qdem igitur simpl^r alterū ex altero: quēadmodū 7 in alijs dtermi- natū ē: 7 ab alio aut actu ente aut hōge- nus aut homioideus. v. g. ignis ab igne: aut homo ab homine aut ab actu: durū enim a non duro generatur.

Postqz ostendit mām nō eē quid idiuisibile negati- ue: qz nō est pūcti neqz linee ostendit eaz nō esse qd indi- uisibile priuatiue: vt qz sit actu sepata ab omni magnitu- dine 7 ab oibus passionibus: 7 est rō sua talis qdquid sit: sit a sibi cōuenienti aliquo modo: nā vt est determi- natum in alijs. vt in. 7. meta. cuz generatur altz ex al- tero simpliciter: 7 generat ab alio ente actu: vī genera- tur ab eo: qd est actu hōgeneos. i. eiusdē generis: vī ab eo quod eē actu homioideos. i. eiusdē spēi. v. g. generat hō ab hōle: 7 ignis ab igne: sunt aut eiusdē spēi hō cuz hōie: 7 ignis cū igne: f3 aliqñ gñatio est ab actu f3 idē genus: gñat. n. duz a nō duro: qz generatur a frigido. frigidū. n. cōstringit 7 indurat: quicquid tñ sit semp ge- nerat aliqd a sibi cōuenienti aliquo modo. ita qz agēs 7 paties in p^o sunt dissimilia: in fine vō filia: sed supplē- dum qz mā sepata ab oī actu 7 ab oī corporeitate: nec est filia: nec est dissimilis: op3 ergo tā gñans qz id ex quo gñatur